

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I <i>Mededelingen</i>	
	Hof van Justitie	
	HOF VAN JUSTITIE	
2003/C 304/01	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 2 oktober 2003 in zaak C-195/99 P: Krupp Hoesch Stahl AG tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Hogere voorziening — Overeenkomsten en onderling samenhangende gedragingen — Europese balkenproducenten”)	1
2003/C 304/02	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 23 oktober 2003 in zaak C-56/01 (verzoek van het Tribunal des Affaires de sécurité sociale de Nanterre om een prejudiciële beslissing): Patricia Inizan tegen Caisse primaire d'assurance maladie des Hauts-de-Seine („Sociale zekerheid — Vrij verrichten van diensten — In andere lidstaat te maken kosten voor ziekenhuisverzorging — Voorwaarden voor terugbetaling — Voorafgaande toestemming — Artikel 22 van verordening (EEG) nr. 1408/71 — Geldigheid”)	1
2003/C 304/03	Arrest van het Hof van 23 oktober 2003 in zaak C-191/01 P: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) tegen Wm. Wrigley Jr. Company („Hogere voorziening — Gemeenschapsmerk — Verordening (EG) nr. 40/94 — Absolute weigeringsgrond — Onderscheidend vermogen — Merken die uitsluitend bestaan uit beschrijvende tekens of aanduidingen — Woordcombinatie Doublemint”)	2

2003/C 304/04	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 23 oktober 2003 in zaak C-245/01 (verzoek van het Niedersächsische Oberverwaltungsgericht om een prejudiciële beslissing): RTL Television GmbH tegen Niedersächsische Landesmedienanstalt für privaten Rundfunk („Richtlijn 89/552/EEG — Artikel 11, lid 3 — Televisie-uitzendingen — Televisiereclame — Reclameonderbrekingen in audiovisuele producties — Begrip „series””)	3
2003/C 304/05	Arrest van het Hof van 21 oktober 2003 in de gevoegde zaken C-261/01 en C-262/01 (verzoeken van het Hof van Beroep te Antwerpen om een prejudiciële beslissing): Belgische Staat tegen Eugene Van Calster en Felix Cleeren (C-261/01) en Belgische Staat tegen Openbaar Slachthuis NV (C-262/01) („Steun gefinancierd met parafiscale heffingen — Verplichte bijdrage aan Fonds voor gezondheid en productie van dieren — Bijdrage met terugwerkende kracht in tijd — Geldigheid van beschikking van Commissie inzake staatssteun — Bevoegdheid van Commissie”)	3
2003/C 304/06	Arrest van het Hof van 21 oktober 2003 in de gevoegde zaken C-317/01 en C-369/01 (verzoeken van het Bundessozialgericht om een prejudiciële beslissing): Eran Abatay e.a. (C-317/01), Nadi Sahin (C-369/01) tegen Bundesanstalt für Arbeit („Associatieovereenkomst EEG-Turkije — Uitlegging van artikel 41, lid 1, van aanvullend protocol en artikel 13 van besluit nr. 1/80 van Associatieraad — Afschaffing van beperkingen van vrij verkeer van werknemers, vrijheid van vestiging en vrij verrichten van diensten — Standstillbepalingen — Rechtstreekse werking — Draagwijdte — Wettelijke regeling van lidstaat op grond waarvan arbeidsvergunning is vereist in sector internationaal goederenvervoer over weg”)	4
2003/C 304/07	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 23 oktober 2003 in zaak C-408/01 (verzoek van de Hoge Raad der Nederlanden om een prejudiciële beslissing): Adidas-Salomon AG, voorheen Adidas AG, Adidas Benelux BV tegen Fitnessworld Trading Ltd („Richtlijn 89/104/EEG — Artikel 5, lid 2 — Bekende merken — Bescherming tegen gebruik van teken voor dezelfde of soortgelijke waren of diensten — Mate van overeenstemming tussen merk en teken — Uitwerking op publiek — Tekens opgevat als versiering”)	5
2003/C 304/08	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 23 oktober 2003 in de gevoegde zaken C-4/02 en C-5/02 (verzoeken van het Verwaltungsgericht Frankfurt am Main om een prejudiciële beslissing): Hilde Schönheit tegen Stadt Frankfurt am Main (C-4/02), en tussen Silvia Becker tegen Land Hessen (C-5/02) („Sociale politiek — Mannelijke en vrouwelijke werknemers — Gelijke beloning — Toepasselijkheid van artikel 119 EG-Verdrag (de artikelen 117-120 EG-Verdrag zijn vervangen door de artikelen 136 EG-143 EG) en artikel 141, leden 1 en 2, EG, alsook richtlijn 86/378/EEG of richtlijn 79/7/EEG — Begrip „beloning” — Pensioenregeling voor ambtenaren — Berekening van ouderdomspensioenen voor deeltijdambtenaren — Ongelijke behandeling ten opzichte van voltijdwerknemers — Indirecte discriminatie op grond van geslacht — Voorwaarden voor mogelijke rechtvaardiging door objectieve redenen die niets van doen hebben met discriminatie op grond van geslacht — Protocol ad artikel 119 EG-Verdrag (thans protocol ad artikel 141 EG) — Werking in tijd”)	6
2003/C 304/09	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 23 oktober 2003 in zaak C-40/02 (verzoek van de Unabhängiger Verwaltungssenat im Land Niederösterreich om een prejudiciële beslissing): Margareta Scherndl tegen Bezirkshauptmannschaft Korneuburg („Richtlijn 90/496/EEG — Voedingswaarde-etikettering van levensmiddelen — Vitaminegehalte — Vermelde waarde — Gemiddelde waarde — Referentiedatum — Toegestane afwijkingen tussen vermelde waarde en bij officiële controles geconstateerde waarde — Evenredigheid — Rechtszekerheid”)	7

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2003/C 304/10	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 23 oktober 2003 in zaak C-109/02: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland („Niet-nakoming — Zesde BTW-richtlijn — Nationale wettelijke regeling die voorziet in verlaagd tarief voor muziekensembles en solisten, mits deze laatsten concert zelf organiseren”)	7
2003/C 304/11	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 23 oktober 2003 in zaak C-115/02 (verzoek van de Cour de cassation om een prejudiciële beslissing): Administration des douanes et droits indirects tegen Rioglass SA, Transremar SL („Vrij goederenverkeer — Maatregelen van gelijke werking — Procedures inzake vasthouding door douane — Doorvoergoederen voor markt van derde land — Losse auto-onderdelen”)	8
2003/C 304/12	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 23 oktober 2003 in zaak C-154/02 (verzoek van de Hässleholms tingsrätt om een prejudiciële beslissing): Jan Nilsson („Internationale handel in bedreigde in het wild levende dier- en plantensoorten — CITES-overeenkomst — Verordening (EG) nr. 338/97 — Artikelen 2, sub w, en 8, lid 3 — Begrip bewerkt specimen — Opgezet dier — Begrip specimen dat meer dan 50 jaar geleden is verkregen — Wijze van verkrijging — Ontheffing — Verordening (EG) nr. 1808/2001 — Artikelen 29 en 32”)	8
2003/C 304/13	Zaak C-374/03: Verzoek van het Verwaltungsgericht Sigmaringen van 31 juli 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Gaye Gürol en Landesamt für Ausbildungsförderung Nordrhein-Westfalen	9
2003/C 304/14	Zaak C-401/03: Beroep, op 25 september 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek	9
2003/C 304/15	Zaak C-402/03: Verzoek van het Vestre Landsret van 26 september 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Skov Æg tegen Bilka lavprisvarehus A/S en Bilka lavprisvarehus A/S tegen Jette Mikkelsen en Michael Due Nielsen	10
2003/C 304/16	Zaak C-403/03: Verzoek van het Bundesfinanzhof van 22 juli 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Egon Schempp en Finanzamt München V	11
2003/C 304/17	Zaak C-405/03: Verzoek van het Gerechtshof te 's-Gravenhage, van 28 augustus 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Class International B.V. en 1) Colgate-Palmolive Company, 2) Unilever N.V., 3) Smithkline Beecham PLC, 4) Beecham Group PLC	12
2003/C 304/18	Zaak C-410/03: Beroep, op 1 oktober 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek	13
2003/C 304/19	Zaak C-430/03: Beroep, op 30 september 2003 ingesteld door Italiaanse Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	13

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2003/C 304/20	Zaak C-431/03: Beroep, op 30 september 2003 ingesteld door Italiaanse Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	14
2003/C 304/21	Zaak C-432/03: Beroep, op 10 oktober 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Portugese Republiek	14
2003/C 304/22	Zaak C-434/03: Verzoek van de Hoge Raad der Nederlanden, van 10 oktober 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen P. Charles, T.S. Charles-Tijmens en de Staatssecretaris van Financiën	15
2003/C 304/23	Zaak C-435/03: Verzoek van het Hof van beroep te Antwerpen, van 7 oktober 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen 1. British American Tobacco International Limited, 2. N.V. Newman Shipping & Agency Company en de Belgische Staat — Ministerie van Financiën	15
2003/C 304/24	Zaak C-437/03: Beroep, op 17 oktober 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Republiek Oostenrijk	16
2003/C 304/25	Zaak C-441/03: Beroep, op 15 oktober 2003 ingesteld door de Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen het Koninkrijk der Nederlanden	17
2003/C 304/26	Zaak C-443/03: Verzoek van de Hoge Raad der Nederlanden, van 17 oktober 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Götz Leffler en de vennootschap naar Duits recht Berlin Chemie AG	17
2003/C 304/27	Zaak C-446/03: Verzoek van de High Court of Justice, (England & Wales), Chancery Division van 16 juli 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Marks & Spencer Plc en David Halsey (HM Inspector of Taxes)	18
2003/C 304/28	Zaak C-455/03: Beroep, op 29 oktober 2003 (fax 24.10.2003) ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek	19
2003/C 304/29	Zaak C-460/03: Beroep, op 31 oktober 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Ierland	20
2003/C 304/30	Doorhaling van zaak C-379/01	20
2003/C 304/31	Doorhaling van zaak C-28/02	20
2003/C 304/32	Doorhaling van zaak C-162/02	20
2003/C 304/33	Doorhaling van zaak C-231/02	20
2003/C 304/34	Doorhaling van zaak C-380/02	20

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2003/C 304/35	Doorhaling van zaak C-75/03	21
2003/C 304/36	Doorhaling van zaak C-200/03	21
	GERECHT VAN EERSTE AANLEG	
2003/C 304/37	Toevoeging van de rechters aan de kamers	22
2003/C 304/38	Aanwijzing van de rechter die de president van het Gerecht als rechter in kort geding vervangt	22
2003/C 304/39	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 30 september 2003 in zaak T-158/00: Arbeitsgemeinschaft der öffentlich-rechtlichen Rundfunkanstalten der Bundesrepublik Deutschland (ARD) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Mededinging — Concentraties — Ontvankelijkheid — Markten van betaaltelevisie en digitale interactieve televisiediensten — Ernstige twijfel over verenigbaarheid met gemeenschappelijke markt — Verbintenissen aangegaan tijdens eerste onderzoeksfase — Ontoereikendheid van verbintenissen”)	22
2003/C 304/40	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 30 september 2003 in zaak T-17/01: Georgios Rounis tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Ambtenaren — Artikel 17, lid 2, sub a en b, van bijlage VII bij Statuut — Overmaking van deel van bezoldiging in valuta van andere lidstaat dan land van zetel van instelling — Voorwaarden — Schade — Becijferde vorderingen)	23
2003/C 304/41	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 30 september 2003 in zaak T-26/01: Fiocchi munizioni SpA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Artikelen 296 EG en 298 EG — Staatssteun aan producent van militaire goederen — Klacht — Beroep wegens nalaten — Niet-ontvankelijkheid”)	23
2003/C 304/42	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 30 september 2003 in zaak T-196/01: Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („EOGFL — Intrekking van financiële bijstand — Artikel 24 van verordening (EEG) nr. 4253/88 — Beoordelingsfout — Evenredigheidsbeginsel — Redelijke termijn — Motivering”)	24
2003/C 304/43	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 30 september 2003 in zaak T-203/01: Manufacture française des pneumatiques Michelin tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Artikel 82 EG — Kortingsystemen — Misbruik”)	24
2003/C 304/44	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 14 oktober 2003 in zaak T-292/01: Phillips-Van Heusen Corp. tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) („Gemeenschapsmerk — Verordeningen (EG) nr. 40/94 en nr. 2868/95 — Oppositie — Verwarringsgevaar — Herziening van beslissing van kamer van beroep — Aanvraag tot inschrijving van woordmerk BASS als gemeenschapsmerk — Ouder woordmerk PASH”)	25

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2003/C 304/45	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 15 oktober 2003 in zaak T-295/01: Nordmilch eG tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) („Gemeenschapsmerk — Verordening (EG) nr. 40/94 — Woord OLDENBURGER — Absolute weigeringsgrond — Beschrijvend karakter — Plaats van herkomst — Artikel 7, lid 1, sub c, en lid 2 — Beperking van verleend recht — Artikel 12, sub b — Verklaring over omvang van bescherming — Artikel 38, lid 2”)	25
2003/C 304/46	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 23 september 2003 in zaak T-308/01: Henkel KGaA tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) („Gemeenschapsmerk — Verordeningen (EG) nr. 40/94 en (EG) nr. 2868/95 — Oppositieprocedure — Normaal gebruik van ouder merk — Omvang van onderzoek door kamer van beroep — Beoordeling van in procedure voor oppositieafdeling overgelegde bewijzen”)	26
2003/C 304/47	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 14 oktober 2003 in zaak T-174/02: Micole Wieme tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Ambtenaren — Kennisgeving van vacature — Beoordeling verdiensten van kandidaten — Kennelijke beoordelingsfout — Misbruik van bevoegdheid)	26
2003/C 304/48	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 18 september 2003 in zaak T-241/02: Daniel Callebaut tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Ambtenaren — Artikel 45 van het Statuut — Bevordering — Vergelijking van verdiensten)	26
2003/C 304/49	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 30 september 2003 T-346/02 en T-347/02: Cableuropa SA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Mededinging — Controle op concentraties van ondernemingen — Verordening (EEG) nr. 4064/89 — Beschikking tot verwijzing naar nationale instanties — Begrip „afzonderlijke markt”)	27
2003/C 304/50	Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 17 september 2003 in zaak T-310/97: Nederlandse Antillen tegen Raad van de Europese Unie (Associatie van landen en gebieden overzee — Besluit 97/803/EG — Beroep tot nietigverklaring — Niet-ontvankelijkheid)	27
2003/C 304/51	Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 17 september 2003 in zaak T-36/98: Aruba tegen Raad van de Europese Unie (Associatie van landen en gebieden overzee — Besluit 97/803/EG — Beroep tot nietigverklaring — Niet-ontvankelijkheid)	28
2003/C 304/52	Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 17 september 2003 in zaak T-54/98: Aruba tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Associatie van landen en gebieden overzee — Invoer in Gemeenschap van suiker van oorsprong uit Aruba — Verordening (EG) nr. 2553/97 — Beroep tot nietigverklaring — Niet-ontvankelijkheid”)	28
2003/C 304/53	Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 29 september 2003 in zaak T-183/01: Alza Corporation tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (Gemeenschapsmerk — Oppositie — Minnelijke regeling — Afdoening zonder beslissing)	29

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2003/C 304/54	Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 30 september 2003 in zaak T-182/02: Uni-Pharma Kléon Tsetis Pharmakeutika Ergastiria Anonimos Viomihaniki kai Emboriki Eteria (Uni-Pharma ABEE) tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (Gemeenschapsmerk — Oppositie — Minnelijke regeling — Afdoening zonder beslissing)	29
2003/C 304/55	Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 29 september 2003 in zaak T-354/02: Bristol-Meyers Squibb International Corporation tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Beroep tot nietigverklaring — Intrekking van bestreden handeling — Afdoening zonder beslissing)	30
2003/C 304/56	Zaak T-317/03: Beroep, op 15 september 2003 ingesteld door Volkswagen AG tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	30
2003/C 304/57	Zaak T-318/03: Beroep, op 15 september 2003 ingesteld door ATOMIC Austria GmbH tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	31
2003/C 304/58	Zaak T-342/03: Beroep, op 3 oktober 2003 ingesteld door El Corte Inglés S.A. tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	31
2003/C 304/59	Zaak T-344/03: Beroep, op 2 oktober 2003 ingesteld door SAIWA spa tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	32
2003/C 304/60	Zaak T-360/03: Beroep, op 30 oktober 2003 ingesteld door Frischpack GmbH & Co KG tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	32
2003/C 304/61	Zaak T-362/03: Beroep, op 31 oktober 2003 ingesteld door Antonio Milano tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	33
2003/C 304/62	Zaak T-363/03: Beroep, op 22 oktober 2003 ingesteld door Regione Siciliana tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	34

II *Vorbereidende besluiten*

.....

III *Bekendmakingen*

2003/C 304/63	Laatste publicatie van het Hof van Justitie in het <i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> PB C 289 van 29.11.2003	35
---------------	--	----

I

(Mededelingen)

HOF VAN JUSTITIE

HOF VAN JUSTITIE

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 2 oktober 2003

in zaak C-195/99 P: Krupp Hoesch Stahl AG tegen
Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾

(„Hogere voorziening — Overeenkomsten en onderling samenhangende gedragingen — Europese balkenproducenten”)

(2003/C 304/01)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-195/99 P, Krupp Hoesch Stahl AG, gevestigd te Dortmund (Duitsland), (avocat: F. Montag), betreffende hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer — uitgebreid) van 11 maart 1999, Krupp Hoesch/Commissie (T-147/94, Jurispr. blz. II-603), strekkende tot vernietiging van dat arrest, andere partij bij de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: J. Currall en W. Wils, bijgestaan door H.-J. Freund), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: M. Wathelet, kamerpresident, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann (rapporteur) en S. von Bahr, rechters; advocaat-generaal: C. Stix-Hackl; griffier: M.-F. Contet, hoofdadministrateur, op 2 oktober 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Wijst de hogere voorziening af.
- 2) Verwijst Krupp Hoesch Stahl AG in de kosten.

(1) PB C 299 van 16.10.1999.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 23 oktober 2003

in zaak C-56/01 (verzoek van het Tribunal des Affaires de sécurité sociale de Nanterre om een prejudiciële beslissing): Patricia Inizan tegen Caisse primaire d'assurance maladie des Hauts-de-Seine ⁽¹⁾

(„Sociale zekerheid — Vrij verrichten van diensten — In andere lidstaat te maken kosten voor ziekenhuisverzorging — Voorwaarden voor terugbetaling — Voorafgaande toestemming — Artikel 22 van verordening (EEG) nr. 1408/71 — Geldigheid”)

(2003/C 304/02)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-56/01, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Tribunal des affaires de sécurité sociale de Nanterre (Frankrijk), in het aldaar aanhangige geding tussen Patricia Inizan en Caisse primaire d'assurance maladie des Hauts-de-Seine, om een prejudiciële beslissing over de geldigheid en de uitlegging van artikel 22 van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich

binnen de Gemeenschap verplaatsen, in de gewijzigde en bijgewerkte versie van verordening (EG) nr. 118/97 van de Raad van 2 december 1996 (PB 1997, L 28, blz. 1), alsmede over de uitlegging van de artikelen 49 EG en 50 EG, heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: C. W. A. Timmermans, president van de Vierde kamer, waarnemend voor de president van de Vijfde kamer, A. La Pergola (rapporteur), P. Jann, S. von Bahr en A. Rosas, rechters, advocaat-generaal: D. Ruiz-Jarabo Colomer, griffier: M.-F. Contet, hoofdadministrateur, op 23 oktober 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Bij onderzoek van het eerste gedeelte van de vraag is niet gebleken van feiten of omstandigheden die de geldigheid van artikel 22, lid 1, sub c-i, van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, in de gewijzigde en bijgewerkte versie van verordening (EG) nr. 118/97 van de Raad van 2 december 1996, kunnen aantasten.
- 2) Artikel 22, lid 2, tweede alinea, van verordening nr. 1408/71, in de gewijzigde en bijgewerkte versie van verordening nr. 118/97, moet aldus worden uitgelegd dat de toestemming waarvan in deze bepaling sprake is niet mag worden geweigerd wanneer blijkt dat de desbetreffende behandeling behoort tot de prestaties waarin de wettelijke regeling van de lidstaat op het grondgebied waarvan de betrokkene woont, voorziet, en dat in deze lidstaat niet tijdig een identieke of voor de patiënt even doeltreffende behandeling kan worden verkregen.
- 3) De artikelen 49 EG en 50 EG moeten aldus worden uitgelegd dat zij zich niet verzetten tegen de wettelijke regeling van een lidstaat zoals die welke in het hoofdgeding aan de orde is, die de terugbetaling van een ziekenhuisbehandeling in een andere lidstaat dan die waar het ziekenfonds van de sociaalverzekerde is gevestigd, afhankelijk stelt van toestemming van dit ziekenfonds en aan deze toestemming de voorwaarde verbindt dat wordt bewezen dat de sociaalverzekerde de voor zijn gezondheidstoestand passende behandeling niet op het grondgebied van deze lidstaat kon ondergaan. De toestemming mag echter enkel op die grond worden geweigerd wanneer op het grondgebied van de lidstaat waar de betrokkene woont, tijdig een identieke of voor de patiënt even doeltreffende behandeling kan worden verkregen.

(¹) PB C 95 van 24.3.2001.

ARREST VAN HET HOF

van 23 oktober 2003

in zaak C-191/01 P: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) tegen Wm. Wrigley Jr. Company (¹)

(„Hogere voorziening — Gemeenschapsmerk — Verordening (EG) nr. 40/94 — Absolute weigeringsgrond — Onderscheidend vermogen — Merken die uitsluitend bestaan uit beschrijvende tekens of aanduidingen — Woordcombinatie Doublemint”)

(2003/C 304/03)

(Procestaal: Engels)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-191/01 P, Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (gemachtigden: V. Melgar en S. Laitinen), domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, ondersteund door Bondsrepubliek Duitsland (gemachtigden: A. Dittrich en B. Muttelsee-Schön), domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, en vertegenwoordigd door Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (gemachtigde: J. E. Collins, bijgestaan door D. Alexander), domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, betreffende hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer) van 31 januari 2001, Wrigley/BHIM (DOUBLEMINT) (zaak T-193/99, Jurispr. blz. II-417), strekkende tot vernietiging van dat arrest waarmee het Gerecht de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 16 juni 1999 (zaak R 216/1998-1) heeft vernietigd, bij welke beslissing het beroep is verworpen van Wm. Wrigley Jr. Company tegen de weigering om het woord Doublemint als gemeenschapsmerk in te schrijven, andere partij bij de procedure: Wm. Wrigley Jr. Company, gevestigd te Chicago, Illinois (Verenigde Staten van Amerika), vertegenwoordigd door M. Kinkeldey, Rechtsanwalt, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, heeft het Hof, samengesteld als volgt: V. Skouris, president, P. Jann, C. W. A. Timmermans, C. Gulmann, J. N. Cunha Rodrigues en A. Rosas, kamerpresidenten, D. A. O. Edward, A. La Pergola, J.-P. Puissochet (rapporteur), R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric en S. von Bahr, rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs; griffier: H. von Holstein, adjunct-griffier, op 23 oktober 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Vernietigt het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen van 31 januari 2001, Wrigley/BHIM (Doublemint) (T-193/99).

- 2) Verwijst de zaak naar het Gerecht van eerste aanleg.
 3) Houdt dat de beslissing omtrent de kosten aan.

(¹) PB C 200 van 14.7.2001.

- 2) Het verband dat tussen films moet bestaan om onder de uitzondering voor „series” in artikel 11, lid 3, van deze richtlijn te kunnen vallen, moet betrekking hebben op de inhoud van de betrokken films, zoals bijvoorbeeld de ontwikkeling van een zelfde verhaal in opeenvolgende uitzendingen of het opnieuw verschijnen van een of meerdere personages in de verschillende uitzendingen.

(¹) PB C 289 van 13.10.2001.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 23 oktober 2003

**in zaak C-245/01 (verzoek van het Niedersächsische Oberverwaltungsgericht om een prejudiciële beslissing):
 RTL Television GmbH tegen Niedersächsische Landesmedienanstalt für privaten Rundfunk (¹)**

(„Richtlijn 89/552/EEG — Artikel 11, lid 3 — Televisie-uitzendingen — Televisiereclame — Reclameonderbrekingen in audiovisuele producties — Begrip „series””)

(2003/C 304/04)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-245/01, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Niedersächsische Oberverwaltungsgericht (Duitsland), in het aldaar aanhangige geding tussen RTL Television GmbH en Niedersächsische Landesmedienanstalt für privaten Rundfunk, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 11, lid 3, van richtlijn 89/552/EEG van de Raad van 3 oktober 1989 betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake de uitoefening van televisie-omroepactiviteiten (PB L 298, blz. 23), zoals gewijzigd bij richtlijn 97/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 juni 1997 (PB L 202, blz. 60), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: C. W. A. Timmermans (rapporteur), president van de Vierde kamer, waarnemend voor de president van de Vijfde kamer, D. A. O. Edward en P. Jann, rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs griffier: M.-F. Contet, hoofdadministrateur op 23 oktober 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Films die voor de televisie zijn geproduceerd en waarin reeds bij het maken ervan in reclameonderbrekingen is voorzien, vallen onder het begrip „televisiefilms” van artikel 11, lid 3, van de richtlijn 89/552/EEG van de Raad van 3 oktober 1989 betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake de uitoefening van televisie-omroepactiviteiten, zoals gewijzigd bij richtlijn 97/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 juni 1997.

ARREST VAN HET HOF

van 21 oktober 2003

in de gevoegde zaken C-261/01 en C-262/01 (verzoeken van het Hof van Beroep te Antwerpen om een prejudiciële beslissing): Belgische Staat tegen Eugene Van Calster en Felix Cleeren (C-261/01) en Belgische Staat tegen Openbaar Slachthuis NV (C-262/01) (¹)

(„Steun gefinancierd met parafiscale heffingen — Verplichte bijdrage aan Fonds voor gezondheid en productie van dieren — Bijdrage met terugwerkende kracht in tijd — Geldigheid van beschikking van Commissie inzake staatssteun — Bevoegdheid van Commissie”)

(2003/C 304/05)

(Procestaal: Nederlands)

In de gevoegde zaken C-261/01 en C-262/01, betreffende verzoeken aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Hof van Beroep te Antwerpen (België), in de aldaar aanhangige gedingen tussen Belgische Staat en Eugene Van Calster en Felix Cleeren (C-261/01) en tussen Belgische Staat en Openbaar Slachthuis NV (C-262/01), om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van het gemeenschapsrecht, met name de artikelen 93 EG-Verdrag (thans artikel 88 EG) en 173 EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikel 230 EG), alsmede de beschikking van de Commissie van 9 augustus 1996 inzake steunmaatregel nr. N 366/96, heeft het Hof, samengesteld als volgt: V. Skouris, president, P. Jann, C. W. A. Timmermans (rapporteur), C. Gulmann, J. N. Cunha Rodrigues en A. Rosas, kamerpresidenten, D. A. O. Edward, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric en S. von Bahr, rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs; griffier: H. von Holstein, adjunct-griffier, op 21 oktober 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Artikel 93, lid 3, EG-Verdrag (thans artikel 88, lid 3, EG) moet aldus worden uitgelegd dat het in omstandigheden als die van de hoofdingen in de weg staat aan de heffing van bijdragen die specifiek dienen ter financiering van een steunregeling die bij een beschikking van de Commissie verenigbaar met de gemeenschappelijke markt is verklaard, voorzover deze bijdragen met terugwerkende kracht worden opgelegd voor een periode die aan de datum van deze beschikking voorafgaat.
- 2) De beschikking van de Commissie van 9 augustus 1996 inzake steunmaatregel nr. N 366/96, houdt geen goedkeuring in van de terugwerkende kracht van de wet van 23 maart 1998 betreffende de oprichting van een Begrotingsfonds voor de gezondheid en de kwaliteit van de dieren en de dierlijke producten.

(1) PB C 303 van 27.10.2001.

ARREST VAN HET HOF

van 21 oktober 2003

in de gevoegde zaken C-317/01 en C-369/01 (verzoeken van het Bundessozialgericht om een prejudiciële beslissing): Eran Abatay e.a. (C-317/01), Nadi Sahin (C-369/01) tegen Bundesanstalt für Arbeit ⁽¹⁾

(„Associatieovereenkomst EEG-Turkije — Uitlegging van artikel 41, lid 1, van aanvullend protocol en artikel 13 van besluit nr. 1/80 van Associatieraad — Afschaffing van beperkingen van vrij verkeer van werknemers, vrijheid van vestiging en vrij verrichten van diensten — Standstillbepalingen — Rechtstreekse werking — Draagwijdte — Wettelijke regeling van lidstaat op grond waarvan arbeidsvergunning is vereist in sector internationaal goederenvervoer over weg”)

(2003/C 304/06)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In de gevoegde zaken C-317/01 en C-369/01, betreffende verzoeken aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Bundessozialgericht (Duitsland), in de aldaar aanhangige gedingen tussen Eran Abatay e.a. (C-317/01), Nadi Sahin (C-369/01) en Bundesanstalt für Arbeit, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 41, lid 1, van het aanvullend protocol, ondertekend te Brussel op 23 november 1970 en gesloten, goedgekeurd en bevestigd namens de Gemeenschap bij verordening (EEG) nr. 2760/72 van de Raad van 19 december 1972 (PB L 293, blz. 1) en artikel 13 van besluit nr. 1/80 van 19 september 1980 betreffende de ontwikkeling van de associatie, genomen door de Associatieraad die in het leven is geroepen bij de associatieovereenkomst tussen de Europese

Economische Gemeenschap en Turkije, heeft het Hof, samengesteld als volgt: V. Skouris, president, P. Jann, C. W. A. Timmermans, C. Gulmann, J. N. Cunha Rodrigues en A. Rosas, kamerpresidenten, D. A. O. Edward, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, R. Schintgen (rapporteur), F. Macken, N. Colneric en S. von Bahr, rechters; advocaat-generaal: J. Mischo; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 21 oktober 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt: Artikel 41, lid 1, van het aanvullend protocol, ondertekend te Brussel op 23 november 1970 en gesloten, goedgekeurd en bevestigd namens de Gemeenschap bij verordening (EEG) nr. 2760/72 van de Raad van 19 december 1972, en artikel 13 van besluit nr. 1/80 van 19 september 1980 betreffende de ontwikkeling van de associatie, genomen door de Associatieraad die in het leven is geroepen bij de associatieovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije, moeten aldus worden uitgelegd:

- deze twee bepalingen hebben in de lidstaten rechtstreekse werking, zodat de Turkse werknemers waarop zij van toepassing zijn, het recht hebben zich voor de nationale rechter erop te beroepen om ermee strijdige bepalingen van nationaal recht buiten toepassing te laten;
- de artikelen 41, lid 1, en 13 verbieden in algemene zin de invoering van nieuwe nationale beperkingen van het recht van vestiging en het vrij verrichten van diensten, respectievelijk het vrije verkeer van werknemers, vanaf de datum van inwerkingtreding in de lidstaat van ontvangst van de rechtshandeling waarin die artikelen staan;
- artikel 13 van besluit nr. 1/80 vindt alleen toepassing op Turkse onderdanen die op het grondgebied van de lidstaat van ontvangst niet alleen legaal maar ook lang genoeg aanwezig zijn om daar geleidelijk aan te kunnen inburgeren;
- in omstandigheden als die van de hoofdingen vindt artikel 41, lid 1, van het aanvullend protocol toepassing op internationale transporten over de weg van goederen afkomstig uit Turkije, wanneer op het grondgebied van een lidstaat diensten worden verricht;
- artikel 41, lid 1, kan niet alleen door een in Turkije gevestigde onderneming die diensten verricht in een lidstaat, maar ook door de werknemers van die onderneming worden ingeroepen om zich te verzetten tegen een nieuwe beperking die op het vrij verrichten van diensten wordt aangebracht; deze bepaling kan daarentegen niet worden ingeroepen door een in een lidstaat gevestigde onderneming, wanneer degenen ten behoeve van wie de diensten worden verricht, in dezelfde lidstaat gevestigd zijn;

- artikel 41, lid 1, staat tevens eraan in de weg dat in de nationale regeling van een lidstaat het vereiste van een arbeidsvergunning wordt ingevoerd voor het verrichten van diensten op het grondgebied van die lidstaat door een in Turkije gevestigde onderneming, wanneer een dergelijke vergunning niet reeds bij de inwerkingtreding van het aanvullend protocol werd geëist;
- het is aan de nationale rechter om te beslissen of de nationale regeling die op Turkse onderdanen als verzoekers in de hoofdgedingen wordt toegepast, minder gunstig is dan die welke op hen van toepassing was bij de inwerkingtreding van het aanvullend protocol.

(¹) PB C 303 van 27.10.2001 en PB C 348 van 8.12.2001.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 23 oktober 2003

in zaak C-408/01 (verzoek van de Hoge Raad der Nederlanden om een prejudiciële beslissing): Adidas-Salomon AG, voorheen Adidas AG, Adidas Benelux BV tegen Fitnessworld Trading Ltd (¹)

(„Richtlijn 89/104/EEG — Artikel 5, lid 2 — Bekende merken — Bescherming tegen gebruik van teken voor dezelfde of soortgelijke waren of diensten — Mate van overeenstemming tussen merk en teken — Uitwerking op publiek — Teken opgevat als versiering”)

(2003/C 304/07)

(Procestaal: Nederlands)

In zaak C-408/01, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van de Hoge Raad der Nederlanden, in het aldaar aanhangig geding tussen Adidas-Salomon AG, voorheen Adidas AG, Adidas Benelux BV en Fitnessworld

Trading Ltd, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 5, lid 2, van de Eerste richtlijn (89/104/EEG) van de Raad van 21 december 1988 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (PB 1989, L 40, blz. 1), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: J.-P. Puissochet, kamerpresident, C. Gulmann (rapporteur), F. Macken, N. Colneric en J. N. Cunha Rodrigues, rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs; griffier: M.-F. Contet, hoofdadministrateur, op 23 oktober 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Een lidstaat die gebruik maakt van de keuzemogelijkheid geboden door artikel 5, lid 2, van de Eerste richtlijn (89/104/EEG) van de Raad van 21 december 1988 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten, moet de betrokken specifieke bescherming in geval van gebruik door een derde van een jonger merk of teken dat gelijk is aan of overeenstemt met het ingeschreven bekende merk, verlenen zowel voor niet-soortgelijke waren of diensten als voor waren of diensten die gelijk of soortgelijk zijn aan die waarvoor het bekende merk is ingeschreven.
- 2) De bescherming uit hoofde van artikel 5, lid 2, van richtlijn 89/104 stelt niet voorop dat tussen het bekende merk en het teken een zodanige mate van overeenstemming bestaat dat daardoor bij het in aanmerking komend publiek verwarring tussen het merk en het teken kan ontstaan. Het volstaat dat het bekende merk en het teken zodanig met elkaar overeenstemmen dat het betrokken publiek een verband tussen het teken en het merk legt.
- 3) Het feit dat een teken door het in aanmerking komend publiek als versiering wordt opgevat, staat op zich niet in de weg aan de bescherming uit hoofde van artikel 5, lid 2, van richtlijn 89/104, wanneer het teken en het merk nochtans een zodanige mate van overeenstemming vertonen dat dit publiek een verband tussen beide legt. Vat dit publiek het teken echter naar de feitelijke vaststelling van de nationale rechter louter als versiering op, dan legt het publiek logischerwijs geen verband met een ingeschreven merk, zodat in dat geval een van de voorwaarden voor de bescherming uit hoofde van artikel 5, lid 2, van richtlijn 89/104 niet is vervuld.

(¹) PB C 3 van 5.1.2002.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 23 oktober 2003

in de gevoegde zaken C-4/02 en C-5/02 (verzoeken van het Verwaltungsgericht Frankfurt am Main om een prejudiciële beslissing): Hilde Schönheit tegen Stadt Frankfurt am Main (C-4/02), en tussen Silvia Becker tegen Land Hessen (C-5/02) ⁽¹⁾

(„Sociale politiek — Mannelijke en vrouwelijke werknemers — Gelijke beloning — Toepasselijkheid van artikel 119 EG-Verdrag (de artikelen 117-120 EG-Verdrag zijn vervangen door de artikelen 136 EG-143 EG) en artikel 141, leden 1 en 2, EG, alsook richtlijn 86/378/EEG of richtlijn 79/7/EEG — Begrip „beloning” — Pensioenregeling voor ambtenaren — Berekening van ouderdomspensioen voor deeltijdambtenaren — Ongelijke behandeling ten opzichte van voltijdwerknemers — Indirecte discriminatie op grond van geslacht — Voorwaarden voor mogelijke rechtvaardiging door objectieve redenen die niets van doen hebben met discriminatie op grond van geslacht — Protocol ad artikel 119 EG-Verdrag (thans protocol ad artikel 141 EG) — Werking in tijd”)

(2003/C 304/08)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In de gevoegde zaken C-4/02 en C-5/02, betreffende twee verzoeken aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Duitsland), in de aldaar aanhangige gedingen tussen Hilde Schönheit en Stadt Frankfurt am Main (C-4/02), en tussen Silvia Becker en Land Hessen (C-5/02), om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 119 EG-Verdrag (de artikelen 117-120 EG-Verdrag zijn vervangen door de artikelen 136 EG-143 EG), het protocol ad artikel 119 EG-Verdrag, aan het EG-Verdrag gehecht bij het Verdrag betreffende de Europese Unie (thans protocol ad artikel 141 EG), artikel 141, leden 1 en 2, EG, richtlijn 79/7/EEG van de Raad van 19 december 1978 betreffende de geleidelijke tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen op het gebied van de sociale zekerheid (PB 1979, L 6, blz. 24), richtlijn 86/378/EEG van de Raad van 24 juli 1986 betreffende de tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen in ondernemings- en sectoriële regelingen inzake sociale zekerheid (PB L 225, blz. 40), zoals gewijzigd bij richtlijn 96/97/EG van de Raad van 20 december 1996 (PB 1997, L 46, blz. 20), alsook richtlijn 97/80/EG van de

Raad van 15 december 1997 inzake de bewijslast in gevallen van discriminatie op grond van het geslacht (PB 1998, L 14, blz. 6), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: A. La Pergola (rapporteur), waarnemend voor de president van de Vijfde kamer, P. Jann en S. von Bahr, rechters; advocaat-generaal: L. A. Geelhoed; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 23 oktober 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Een ouderdomspensioen dat wordt betaald op grond van een regeling als die van het Gesetz über die Versorgung der Beamten und Richter in Bund und Ländern van 24 augustus 1976, in de versie van 16 maart 1999, valt binnen de werkingssfeer van artikel 119 EG-Verdrag (de artikelen 117 tot en met 120 EG-Verdrag zijn vervangen door de artikelen 136 EG tot en met 143 EG) en van artikel 141, leden 1 en 2, EG. Deze bepalingen staan in de weg aan een wettelijke regeling als die van § 85 juncto § 14 (oude versie) van deze wet, die kon leiden tot een verlaging van het pensioen van ambtenaren die althans een deel van hun loopbaan in deeltijd werkzaam zijn geweest, indien deze categorie ambtenaren uit veel meer vrouwen dan mannen bestaat, tenzij deze wettelijke regeling wordt gerechtvaardigd door objectieve factoren die niets van doen hebben met discriminatie op grond van geslacht.
- 2) Het ligt op de weg van de nationale rechter, die bij uitsluiting bevoegd is om de feiten te beoordelen en de nationale wetgeving uit te leggen, om uit te maken of en in hoeverre een wettelijke bepaling die ongeacht het geslacht van de werknemer van toepassing is, doch feitelijk een aanzienlijk groter percentage vrouwen dan mannen treft, haar rechtvaardiging vindt in objectieve factoren die niets van doen hebben met discriminatie op grond van geslacht.

Beperking van de overheidsuitgaven kan geen rechtvaardiging zijn voor een verschil in behandeling op grond van het geslacht.

Een verschil in behandeling van mannen en vrouwen kan eventueel gerechtvaardigd zijn om andere redenen dan die welke zijn genoemd bij het nemen van de maatregel waarbij dit verschil in behandeling is ingevoerd.

Een wettelijke regeling als die van § 85 juncto § 14 (oude versie) van het Gesetz über die Versorgung der Beamten und Richter in Bund und Ländern, die ertoe leidt dat het ouderdomspensioen van een werknemer meer dan evenredig aan zijn perioden van deeltijdarbeid wordt verlaagd, kan niet worden beschouwd als objectief gerechtvaardigd door het feit dat het pensioen in dit geval tegenover een geringere arbeidsprestatie staat of op grond dat zij tot doel heeft te voorkomen dat deeltijdambtenaren worden bevoordeeld ten opzichte van voltijdambtenaren.

3) Protocol nr. 2 ad artikel 119 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap en het protocol ad artikel 141 EG, dat aan het EG-Verdrag is gehecht, moeten aldus worden uitgelegd dat zij de toepassing van artikel 119 van het Verdrag respectievelijk artikel 141, leden 1 en 2, EG op uitkeringen van een ondernemings- of sectoriële regeling inzake sociale zekerheid die verschuldigd zijn uit hoofde van tijdvakken van arbeid gelegen vóór 17 mei 1990 uitsluiten, onverminderd de uitzondering ten gunste van werknemers of hun rechtverkrijgenden die vóór die datum een rechtsvordering hebben ingesteld of een naar geldend nationaal recht daarmee gelijk te stellen klacht hebben ingediend.

(¹) PB C 109 van 4.5.2002.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 23 oktober 2003

in zaak C-40/02 (verzoek van de Unabhängiger Verwaltungssenat im Land Niederösterreich om een prejudiciële beslissing): Margareta Scherndl tegen Bezirkshauptmannschaft Korneuburg (¹)

(„Richtlijn 90/496/EEG — Voedingswaarde-etikettering van levensmiddelen — Vitaminegehalte — Vermelde waarde — Gemiddelde waarde — Referentiedatum — Toegestane afwijkingen tussen vermeldde waarde en bij officiële controles geconstateerde waarde — Evenredigheid — Rechtszekerheid”)

(2003/C 304/09)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-40/02, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van de Unabhängiger Verwaltungssenat im Land Niederösterreich (Oostenrijk), in het aldaar aanhangige geding tussen Margareta Scherndl en Bezirkshauptmannschaft Korneuburg, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging en de geldigheid van de artikelen 1, lid 4, sub k, en 6, lid 8, van richtlijn 90/496/EEG van de Raad van 24 september 1990 inzake de voedingswaarde-etikettering van levensmiddelen (PB L 276, blz. 40), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: J.-P. Puissochet, kamerpresident, R. Schintgen en V. Skouris, F. Macken en J. N. Cunha Rodrigues (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: J. Mischo; griffier: R. Grass, op 23 oktober 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) De artikelen 1, lid 4, sub k, en 6, lid 8, van richtlijn 90/496/EEG van de Raad van 24 september 1990 inzake de voedingswaarde-etikettering van levensmiddelen moeten aldus worden uitgelegd dat, enerzijds, de waarde van een voedingsstof, zoals vitamine C, die op een levensmiddel is vermeld na een analyse ervan door de fabrikant, mag overeenstemmen met de waarde van die voedingsstof in het betrokken levensmiddel op de houdbaarheidsdatum van dit levensmiddel en, anderzijds, de lidstaten bij de huidige stand van het gemeenschapsrecht bevoegd zijn om de toegestane afwijkingen tussen de vermeldde waarde en de bij een officiële controle geconstateerde waarde vast te leggen.

2) Bij onderzoek van de derde vraag is niet gebleken van feiten of omstandigheden die de geldigheid van richtlijn 90/496 aantasten.

(¹) PB C 109 van 4.5.2002.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 23 oktober 2003

in zaak C-109/02: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland (¹)

(„Niet-nakoming — Zesde BTW-richtlijn — Nationale wettelijke regeling die voorziet in verlaagd tarief voor muzikensembles en solisten, mits deze laatsten concert zelf organiseren”)

(2003/C 304/10)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-109/02, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: E. Traversa en G. Wilms), tegen Bondsrepubliek Duitsland (gemachtigden: W.-D. Plessing en M. Lumma), betreffende een verzoek aan het Hof om vast te stellen dat de Bondsrepubliek Duitsland, door een verlaagd tarief voor de belasting over de toegevoegde waarde toe te passen op diensten die muzikensembles rechtstreeks voor het publiek of voor een concertorganisator verrichten en op diensten die solisten rechtstreeks voor het publiek verrichten, maar op diensten van solisten die voor een organisator werken het normale tarief toe te passen, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 12, lid 3, sub a, derde alinea, van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten

inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145, blz. 1), in de redactie van richtlijn 1999/49/EG van de Raad van 25 mei 1999 tot wijziging, wat het normale tarief betreft, van richtlijn 77/388/EEG (PB L 139, blz. 27), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: D. A. O. Edward, waarnemend voor de president van de Vijfde kamer, A. La Pergola en P. Jann (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: J. Mischo; griffier: R. Grass, op 23 oktober 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Door een verlaagd tarief voor de belasting over de toegevoegde waarde toe te passen op diensten die muzikensembles rechtstreeks voor het publiek of voor een concertorganisator verrichten en op diensten die solisten rechtstreeks voor het publiek verrichten, maar op diensten van solisten die voor een organisator werken het normale tarief toe te passen, is de Bondsrepubliek Duitsland de verplichtingen niet nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 12, lid 3, sub a, derde alinea, van de Zesde richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, in de redactie van richtlijn 1999/49/EG van de Raad van 25 mei 1999 tot wijziging, wat het normale tarief betreft, van richtlijn 77/388/EEG.

2) De Bondsrepubliek Duitsland wordt in de kosten verwezen.

(¹) PB C 131 van 1.6.2002.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 23 oktober 2003

in zaak C-115/02 (verzoek van de Cour de cassation om een prejudiciële beslissing): Administration des douanes et droits indirects tegen Rioglass SA, Transremar SL (¹)

(„Vrij goederenverkeer — Maatregelen van gelijke werking — Procedures inzake vasthouding door douane — Doorvoer-goederen voor markt van derde land — Losse auto-onderdelen”)

(2003/C 304/11)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-115/02, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van de Cour de cassation (Frankrijk),

in het aldaar aanhangige geding tussen Administration des douanes et droits indirects en Rioglass SA, Transremar SL, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 28 EG, heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: J.-P. Puissochet, kamerpresident, C. Gulmann, V. Skouris (rapporteur), F. Macken en J. N. Cunha Rodrigues, rechters; advocaat-generaal: J. Mischo; griffier: M.-F. Contet, hoofdadministrateur, op 23 oktober 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 28 EG moet aldus worden uitgelegd, dat het zich ertegen verzet dat de douaneautoriteiten op basis van een wettelijke regeling van een lidstaat inzake de intellectuele eigendom procedures inzake vasthouding toepassen op in een ander lidstaat van de Europese Gemeenschap rechtmatig vervaardigde goederen die bestemd zijn om na doorvoer over het grondgebied van die lidstaat op de markt te worden gebracht in een derde land.

(¹) PB C 131 van 1.6.2002.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 23 oktober 2003

in zaak C-154/02 (verzoek van de Hässleholms tingsrätt om een prejudiciële beslissing): Jan Nilsson (¹)

(„Internationale handel in bedreigde in het wild levende dieren plantensoorten — CITES-overeenkomst — Verordening (EG) nr. 338/97 — Artikelen 2, sub w, en 8, lid 3 — Begrip bewerkt specimen — Opgezet dier — Begrip specimen dat meer dan 50 jaar geleden is verkregen — Wijze van verkrijging — Ontheffing — Verordening (EG) nr. 1808/2001 — Artikelen 29 en 32”)

(2003/C 304/12)

(Procestaal: Zweeds)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-154/02, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG-Verdrag van de Hässleholms tingsrätt (Zweden), in de aldaar dienende strafzaak tegen Jan Nilsson, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van verordening (EG) nr. 338/97 van de Raad van 9 december 1996 inzake de bescherming van in het wild levende dieren- en plantensoorten door controle op het desbetreffende handelsverkeer (PB 1997, L 61, blz. 1), zoals gewijzigd bij verordening

(EG) nr. 2307/97 van de Commissie van 18 november 1997 (PB L 325, blz. 1) en bij verordening (EG) nr. 1808/2001 van de Commissie van 30 augustus 2001 houdende uitvoeringsbepalingen van verordening nr. 338/97 (PB L 250, blz. 1), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: J.-P. Puissochet, kamerpresident, C. Gulmann, F. Macken en N. Colneric (rapporteur), en J. N. Cunha Rodrigues, rechters; advocaat-generaal: C. Stix-Hackl; griffier: R. Grass, op 23 oktober 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *De artikelen 2, sub w, en 8, lid 3, sub b, van verordening (EG) nr. 338/97 van de Raad van 9 december 1996 inzake de bescherming van in het wild levende dier- en plantensoorten door controle op het desbetreffende handelsverkeer, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 2307/97 van de Commissie van 18 november 1997, moeten aldus worden uitgelegd dat dieren die in bijlage A van deze verordening zijn vermeld maar die zijn opgezet, als „bewerkte specimens” in de zin van deze bepalingen kunnen worden aangemerkt.*
- 2) *Artikel 8, lid 3, sub b, van verordening nr. 338/97, zoals gewijzigd bij verordening nr. 2307/97, dient aldus te worden uitgelegd, dat er sprake is van „verkrijgen” in de zin van deze bepaling wanneer de specimens als geschenk of door erfenis worden verkregen of wanneer een dier wordt gedood en vervolgens in bezit wordt genomen. Het hoeft niet de huidige eigenaar te zijn die het specimen meer dan 50 jaar geleden heeft verkregen.*
- 3) *Ondanks het bepaalde in artikel 32, tweede alinea, van verordening (EG) nr. 1808/2001 van de Commissie van 30 augustus 2001 houdende uitvoeringsbepalingen van verordening nr. 338/97 van de Raad, moet artikel 8, lid 3, sub b, van laatstgenoemde verordening aldus worden uitgelegd, dat ten genoegen van de administratieve instantie van de betrokken lidstaat moet zijn aangetoond dat het betrokken specimen onder de voorwaarden van artikel 2, sub w, van verordening nr. 338/97, zoals gewijzigd bij verordening nr. 2307/97, is verworven.*

(1) PB C 144 van 15.6.2002.

Verzoek van het Verwaltungsgericht Sigmaringen van 31 juli 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Gaye Gürol en Landesamt für Ausbildungsförderung Nordrhein-Westfalen

(Zaak C-374/03)

(2003/C 304/13)

Het Verwaltungsgericht Sigmaringen heeft bij beschikking van 31 juli 2003, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 8 september 2003, in het geding tussen Gaye Gürol en Landesamt für Ausbildungsförderung Nordrhein-Westfalen,

het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

1. Heeft artikel 9, eerste volzin, van het besluit van de Associatieraad EEG/Turkije nr. 1/80 binnen de rechtsorde van de lidstaten van de Europese Gemeenschap rechtstreekse werking, zodat Turkse kinderen die in een lidstaat van de Gemeenschap legaal bij hun ouders wonen die daar legaal werkzaam zijn of waren, onder dezelfde voorwaarden als kinderen van de onderdanen van deze lidstaat een gelijk recht hebben op toegang tot het algemene onderwijs, tot het leerlingstelsel en tot beroepsopleidingen?
2. Zo ja,

voldoen dan ook die Turkse kinderen aan het vereiste van „legaal wonen bij de ouders” die in de plaats van hun universitaire beroepsopleiding een eigen hoofdverblijfplaats vestigen en aanhouden, en bij hun ouders slechts met tweede verblijfplaats zijn ingeschreven?
3. Indien vraag 2 bevestigend wordt beantwoord:

Omvat artikel 9, eerste volzin, van het besluit van de Associatieraad EEG/Turkije nr. 1/80, naast een recht van de beschermde kring van personen op gelijke toegang tot de onderwijsinstellingen, ook de gelijke inaanmerking-neming voor overheidsprestaties die de lidstaat verstrekt met het doel de deelname aan het onderwijs te vergemakkelijken, of moet artikel 9, eerste volzin, in samenhang met de tweede volzin, van het besluit van de Associatieraad EEG/Turkije nr. 1/80 aldus worden uitgelegd dat de lidstaten het recht behouden om aan de toekenning van sociale prestaties op het gebied van onderwijs aan de in lid 1 beschermde kring van personen andere voorwaarden te verbinden of deze prestaties te beperken?
4. Indien vraag 2 en vraag 3 bevestigend worden beantwoord:

Geldt dit voor de beschermde kring van personen ook voor een universitaire opleiding in het thuisland Turkije?

Beroep, op 25 september 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek

(Zaak C-401/03)

(2003/C 304/14)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 25 september 2003 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Italiaanse Republiek, vertegenwoordigd door I. M. Braguglia als gemachtigde, bijgestaan door A. Cingolo, avvocato dello Stato.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- verordening (EG) nr. 1145/2003 ⁽¹⁾ van de Commissie van 27 juni 2003 tot wijziging van verordening (EG) nr. 1685/2000 ⁽²⁾ van de Commissie met betrekking tot de subsidiabiliteitsregels voor medefinanciering door de structuurfondsen, nietig te verklaren wegens de schendingen van de procedureregels vermeld onder paragraaf I, punten 52-59;
- subsidiair, artikel 2, sub a, van verordening (EG) nr. 1145/2003 van de Commissie van 27 juni 2003 tot wijziging van verordening (EG) nr. 1685/2000 van de Commissie met betrekking tot de subsidiabiliteitsregels voor medefinanciering door de structuurfondsen, nietig te verklaren voorzover dit betrekking heeft op de punten 1.2, 2.1, en 2.3, alsmede regel 1, punten 1.2, 2.1 en 2.3, van de bijlage, op de gronden vermeld onder paragraaf II, punten 60-93, paragraaf III, punten 94-102;
- alle daarmee samenhangende en daaraan voorafgaande handelingen nietig te verklaren;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster betoogt dat verordening (EG) nr. 1145/2003 nietig moet worden verklaard om de volgende redenen:

- A) Middelen betreffende schending van de bij de algemene verordening ingestelde comitologie:
- schending van wezenlijke vormvoorschriften (art. 230 EG); schending van artikel 47, lid 3, van de algemene verordening (comitologie); niet-naleving van de voorwaarden voor vaststelling van de verordening;
- B) Middelen ten gronde:
- schending van wezenlijke vormvoorschriften: gebrekkige en tegenstrijdige motivering;
 - schending van artikel 9 van verordening (EG) nr. 1260/99 ⁽³⁾, sub j; definitie van „verrichting”;
 - verdere schending van artikel 9 en van de artikelen 8 en 32 van verordening nr. 1260/99;
 - schending van het beginsel van behoorlijk financieel beheer;

- schending van het verbod van terugwerkende kracht en gebrekkige motivering;
- schending van het vertrouwensbeginsel; tegenstrijdigheid.

C) Misbruik van bevoegdheid.

⁽¹⁾ PB L 160, blz. 48.

⁽²⁾ PB L 242, blz. 39.

⁽³⁾ PB L 161, blz. 1.

Verzoek van het Vestre Landsret van 26 september 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Skov Æg tegen Bilka lavprisvarehus A/S en Bilka lavprisvarehus A/S tegen Jette Mikkelsen en Michael Due Nielsen

(Zaak C-402/03)

(2003/C 304/15)

Het Vestre Landsret heeft bij beschikking van 26 september 2003, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 29 september 2003, in het geding tussen Skov Æg tegen Bilka lavprisvarehus A/S en Bilka lavprisvarehus A/S tegen Jette Mikkelsen en Michael Due Nielsen, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

V r a a g 1

Staat richtlijn 85/374/EEG ⁽¹⁾ van de Raad van 25 juli 1985 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake de aansprakelijkheid voor producten met gebreken, in de weg aan een wettelijke regeling volgens welke een tussenpersoon onbeperkt aansprakelijk is uit hoofde van de aansprakelijkheid van de producent krachtens de richtlijn?

V r a a g 2

Staat voormelde richtlijn van de Raad in de weg aan een regeling, volgens welke de tussenpersoon, gelet op de rechtspraak, onbeperkt aansprakelijk is uit hoofde van de in de rechtspraak vastgelegde aansprakelijkheid wegens onrechtmatige daad van de producent in het kader van productaansprakelijkheid met persoonlijk letsel of beschadiging van een zaak als gevolg?

V r a a g 3

Gelet op

1. de notulen van de Raad in Beuc-News, Legal Supplement 12 november/december 1985, blz. 20-21, waarin het in punt 2 heet:

„Verklaringen inzake de artikelen 3 en 12”: „Wat de uitlegging van de artikelen 2 en 10 betreft, zijn de Raad en de Commissie het erover eens dat niets een lidstaat belet in zijn nationale wetgeving bepalingen op te nemen over de aansprakelijkheid van tussenpersonen, omdat de aansprakelijkheid van tussenpersonen niet onder de richtlijn valt. Ook bestaat er overeenstemming over het feit dat de lidstaten volgens de richtlijn bepalingen kunnen vaststellen betreffende de uiteindelijke onderlinge verdeling van de aansprakelijkheid tussen diverse aansprakelijke producenten (zie artikel 3) en de tussenpersonen.”

2. artikel 13 van de richtlijn, dat luidt:

„Deze richtlijn laat de rechten die de gelaedeerde ontleent aan het recht inzake contractuele of buitencontractuele aansprakelijkheid of aan een op het ogenblik van de kennisgeving van deze richtlijn bestaande speciale aansprakelijkheidsregeling onverlet.”

wordt gevraagd of de richtlijn een lidstaat belet de productaansprakelijkheid van de tussenpersoon bij wet te regelen voorzover dat de tussenpersoon, zoals het geval is in § 3, lid 1, punt 1, van de Deense wet, wordt gedefinieerd als degene die in het kader van zijn commerciële activiteiten een product in het verkeer brengt, zonder als producent in de zin van de definities in artikel 3 van de richtlijn te worden beschouwd.

V r a a g 4

Staat de richtlijn eraan in de weg dat een lidstaat een wettelijke bepaling inzake productaansprakelijkheid vaststelt, volgens welke de tussenpersoon — zonder zelf producent te zijn of als producent te worden beschouwd krachtens artikel 3 van de richtlijn — aansprakelijk is uit hoofde van:

- de productaansprakelijkheid van de producent in de zin van de richtlijn?
- de in de rechtspraak vastgelegde aansprakelijkheid wegens onrechtmatige daad van de producent inzake productaansprakelijkheid voor persoonlijk letsel of beschadiging van een zaak?

Bij voormelde wettelijke bepaling moet ervan worden uitgegaan dat:

- a) de tussenpersoon wordt gedefinieerd als degene die in het kader van zijn commerciële activiteiten een product in het verkeer brengt zonder als producent te worden beschouwd (§ 3, lid 3, punt 1, van de Deense wet inzake productaansprakelijkheid);
- b) de producent aansprakelijk kan worden gesteld en de tussenpersoon niet aansprakelijk is, voorzover dat niet het geval is (§ 10 van de Deense wet inzake productaansprakelijkheid);

- c) de tussenpersoon regres heeft op de producent (§ 11, lid 3, van de Deense wet inzake productaansprakelijkheid).

V r a a g 5

Verzet de richtlijn zich tegen de handhaving van een vóór de richtlijn bestaand niet op de wet maar op de rechtspraak gebaseerde regeling inzake productaansprakelijkheid volgens welke de tussenpersoon — zonder zelf producent te zijn of volgens artikel 3 van de richtlijn als producent te worden beschouwd — aansprakelijk is uit hoofde van:

- de productaansprakelijkheid van de producent in de zin van de richtlijn;
- de in de rechtspraak vastgelegde aansprakelijkheid wegens onrechtmatige daad van de producent in het kader van productaansprakelijkheid bij persoonlijk letsel of beschadiging van een zaak?

Voormelde wettelijke bepaling veronderstelt dat:

- a) de tussenpersoon wordt gedefinieerd als degene die in het kader van zijn commerciële activiteiten een product in het verkeer brengt zonder als producent te worden beschouwd (§ 3, lid 3, eerste punt, van de Deense wet inzake productaansprakelijkheid);
- b) de producent aansprakelijk kan worden gesteld en de tussenpersoon niet aansprakelijk is voorzover dat niet het geval is (§ 10 van de Deense wet inzake productaansprakelijkheid);
- c) de tussenpersoon regres heeft op de producent (§ 11, lid 3, van de Deense wet inzake productaansprakelijkheid).

(1) Richtlijn 85/374/EEG, PB L 210 van 7.8.1985, blz. 29.

Verzoek van het Bundesfinanzhof van 22 juli 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Egon Schempp en Finanzamt München V

(Zaak C-403/03)

(2003/C 304/16)

Het Bundesfinanzhof heeft bij beschikking van 22 juli 2003, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 29 september 2003, in het geding tussen Egon Schempp en Finanzamt München V, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

1. Moet artikel 12 van het EG-Verdrag (in de versie van het Verdrag van Amsterdam) — EG — aldus worden uitgelegd dat het in de weg staat aan § 1a, lid 1, punt 1, en § 10, lid 1, punt 1, van het Einkommensteuergesetz (wet betreffende de inkomstenbelasting) volgens welke een in Duitsland wonende belastingplichtige de aan zijn in Oostenrijk wonende ex-echtgenote betaalde alimentatie niet kan aftrekken terwijl hij daartoe wel gerechtigd zou zijn, als zij nog in Duitsland zou wonen?
 2. Ingeval vraag 1 ontkennend wordt beantwoord: Moet artikel 18, lid 1, EG aldus worden uitgelegd dat het in de weg staat aan § 1a, lid 1, punt 1, en § 10, lid 1, punt 1, van het Einkommensteuergesetz, volgens welke een in Duitsland wonende belastingplichtige de aan zijn in Oostenrijk wonende ex-echtgenote betaalde alimentatie niet kan aftrekken terwijl hij daartoe wel gerechtigd zou zijn als zij nog in Duitsland wonen?
- 3) merkartikelen (die voorzien zijn van een merk in de zin van voormelde richtlijn, de BMW en/of de verordening 40/94) die niet door de merkhouder of met diens toestemming in de EER zijn gebracht, afkomstig zijn van buiten de EER en die de douanetechnische status van niet-communautaire goederen (bijvoorbeeld T1 of AGD) hebben?
 - 3) Maakt het voor het antwoord op de vragen (1) en (2) verschil of bij binnenkomst op bedoeld grondgebied de eindbestemming van die waren al dan niet vaststaat, of dat met betrekking tot die waren wel of nog geen (koop)overeenkomst met een afnemer in een derde land is gesloten?
 - 4) Is in het kader van de beantwoording van vragen (1), (2) en (3) van belang of er bijkomende omstandigheden zijn, zoals
 - a. de omstandigheid dat de handelaar, die de eigenaar is van bedoelde waren althans daarover kan beschikken en/of zich bezighoudt met de parallelhandel, is gevestigd in een der lidstaten;
 - b. de omstandigheid dat die waren door de in een lidstaat gevestigde handelaar vanuit die lidstaat te koop worden aangeboden of verkocht aan een andere in een lidstaat gevestigde handelaar, terwijl de plaats van levering (nog) niet vast staat;
 - c. de omstandigheid dat die waren door de in een lidstaat gevestigde handelaar vanuit die lidstaat te koop worden aangeboden of verkocht aan een andere in een lidstaat gevestigde handelaar, terwijl de plaats van levering van de aldus te koop aangeboden of verkochte waren wel vast staat maar de eindbestemming niet, al dan niet met de uitdrukkelijke mededeling of contractuele beperking dat het om niet-communautaire (transit)goederen gaat;
 - d. de omstandigheid dat die waren door de in een lidstaat gevestigde handelaar te koop worden aangeboden of verkocht aan een buiten de EER gevestigde handelaar, terwijl de plaats van levering en/of eindbestemming van de waren al dan niet vast staat;
 - e. de omstandigheid dat die waren door de in een lidstaat gevestigde handelaar te koop worden aangeboden of worden verkocht aan een buiten de EER gevestigde handelaar van wie de (parallel)handelaar weet of ernstige reden heeft om te vermoeden dat hij bedoelde waren zal doorverkopen of leveren aan eindverbruikers binnen de EER?

Verzoek van het Gerechtshof te 's-Gravenhage, van 28 augustus 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Class International B.V. en 1) Colgate-Palmolive Company, 2) Unilever N.V., 3) Smithkline Beecham PLC, 4) Beecham Group PLC

(Zaak C-405/03)

(2003/C 304/17)

Het Gerechtshof te 's-Gravenhage, heeft bij het vonnis van 28 augustus 2003, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 29 september 2003, in het geding tussen CLASS International en 1) Colgate-Palmolive Company, 2) Unilever N.V., 3) Smithkline Beecham PLC, 4) Beecham Group PLC, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

- 1) Kan een merkhouder zich verzetten tegen het zonder zijn toestemming (doen) binnenbrengen van uit derde landen afkomstige waren, die voorzien zijn van een merk in de zin van de Richtlijn en/of de Verordening 40/94⁽¹⁾, op het grondgebied van een lidstaat (in casu het grondgebied van Nederland/de Beneluxlanden) in het kader van doorvoer of transitohandel als hierna bedoeld?
- 2) Omvat „gebruik van een teken in het economisch verkeer” in de zin van artikel 5 lid 1 aanhef juncto artikel 5 lid 3 sub b en c van de Richtlijn en artikel 9 lid 1 aanhef juncto artikel 9 lid 2 sub b en c van de Verordening 40/94 het in opslag hebben op het grondgebied van een lidstaat, in een douanekantoor of entrepot, van oorspronkelijke

- 5) Moet de term „aanbieden” in de in vraag (1) genoemde bepalingen aldus worden opgevat dat daaronder mede is begrepen het (te koop) aanbieden van, in een douanekantoor of entrepot, op het grondgebied van een lidstaat opgeslagen oorspronkelijke merkartikelen (voorzien van een merk in de Richtlijn, de BMW en/of de Verordening 40/94) die niet door de merkhouders of met diens toestemming binnen de EER zijn gebracht, afkomstig zijn van buiten de EER en die de status van niet-communautaire goederen (bijvoorbeeld T1 of AGD) hebben, onder de hierboven in de vragen (3) en (4) vermelde omstandigheden?
- 6) Op wie van partijen rust ten aanzien van de hierboven onder (1), (2) en (5) genoemde handelingen de bewijslast?

(¹) Verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het Gemeenschapsmerk. JO L 11 van 14 januari 1994, blz. 1.

Beroep, op 1 oktober 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek

(Zaak C-410/03)

(2003/C 304/18)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 1 oktober 2003 beroep ingesteld tegen Italiaanse Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door K. Banks en K. Simonsson als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn ter uitvoering van richtlijn 1999/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 1999 betreffende de handhaving van de bepalingen inzake de arbeidstijd van zeevarenden aan boord van schepen die havens in de Gemeenschap aandoen (¹), of deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- de Italiaanse Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van de richtlijn is op 30 juni 2002 verstreken.

(¹) PB L 14 van 20.1.2000, blz. 29.

Beroep, op 30 september 2003 ingesteld door Italiaanse Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-430/03)

(2003/C 304/19)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 30 september 2003 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Italiaanse Republiek, vertegenwoordigd door I. M. Braguglia als gemachtigde, bijgestaan door M. Fiorilli, avvocato dello Stato.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

nietig te verklaren de beschikking van de Commissie van 22 juli 2003 — C(2003)2587 def. voorzover daarin de volgende posten aan communautaire financiering worden onttrokken:

- a) Groenten en fruit — Italië — 1515 — Forfaitaire correcties van 5 % (2000/2001) en 10 % (1999/2000) voor tekortkomingen in de controles: 22 251 827,08 euro
- b) Olijfolie, vezelgewassen en zaaizaad — Italië — 1210 — Forfaitaire correctie van 2 % wegens tekortkomingen in het beheer en ondoeltreffende controles: 13 048 355,00 euro.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster betoogt dat de forfaitaire correcties op de steun voor de verwerking van tomaten en de forfaitaire correctie op de productiesteun voor olijfolie, waarvan is kennisgegeven bij beschikking 2003/536/EG van de Commissie van 22 juli 2003 (kennisgeving geschied onder nummer C(2003)2587) (¹) onwettig zijn aangezien zij gebaseerd zijn op een gebrekkig onderzoek, en de voorschriften van loyale samenwerking zijn geschonden. Volgens verzoekster moeten de financiële maatregelen bijgevolg worden nietigverklaard.

(¹) PB L 184 van 23 juli 2003, blz. 42.

Beroep, op 30 september 2003 ingesteld door Italiaanse Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-431/03)

(2003/C 304/20)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 30 september 2003 beroep ingesteld tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen door de Italiaanse Republiek, vertegenwoordigd door I. M. Braguglia als gemachtigde, bijgestaan door A. Cingolo, avvocato dello Stato.

Verzoekster concludeert dat het het Hof behage:

- na voeging van de onderhavige zaak met de connexe zaken C-138/03 en C-324/03, nietig te verklaren nota nr. 26777 bis van 29 juli 2003, van het lid van de Europese Commissie Barnier, voorzover daarin wordt geweigerd de voorschotten die in verband met staatssteun van de lidstaten na 19 februari 2003 zijn toegekend, als subsidiabel te aanvaarden, alsook alle handelingen die daaraan ten grondslag liggen of daarmee zijn verbonden, en
- de Commissie in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens verzoekster moet de bestreden handeling nietig worden verklaard wegens:

- a) Schending van artikel 32 van verordening (EG) nr. 1260/1999⁽¹⁾ en regel nr. 1, punten 1 en 2, van de bijlage bij verordening (EG) nr. 1685/2000⁽²⁾ van de Commissie.

Het ligt voor de hand dat de bestreden handeling in flagrante strijd is met voornoemde bepalingen van gemeenschapsrecht.

Geen van de in genoemde verordeningen vervatte bepalingen hecht voor de subsidiabiliteit van de bedragen die aan de eindbegunstigde van de financiering op basis van een staatssteunmaatregel zijn toegekend, belang aan de daadwerkelijk met de financiering verrichte werkzaamheden.

Integendeel, het in de betrokken verordeningen omschreven stelsel hecht uitsluitend belang aan de door de lidstaat

als eindbegunstigde verrichte betalingen, onder de enkele voorwaarde dat daarin de uitgaven zijn gespecificeerd die daadwerkelijk door de eindbegunstigde zelf zijn gedaan.

- b) Gebrekkige en tegenstrijdige motivering.

⁽¹⁾ PB L 161 van 26 juni 1999, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 193 van 29 juli 2000, blz. 39.

Beroep, op 10 oktober 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Portugese Republiek

(Zaak C-432/03)

(2003/C 304/21)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 10 oktober 2003 beroep ingesteld tegen Portugese Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door A. Caeiros als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat de Portugese Republiek,
 - door in artikel 17 van decreto-lei nr. 38/382 van 7 augustus 1951 buizen in polyethyleen die uit andere lidstaten zijn ingevoerd, aan een homologatieprocedure te onderwerpen, zonder de door deze lidstaten verstrekte homologatieattesten in aanmerking te nemen, en
 - door deze maatregel niet ter kennis van de Commissie te brengen,
 - niet heeft voldaan aan de verplichtingen die op haar rusten krachtens de artikelen 28 EG en 30 EG en krachtens de artikelen 1 en 4, lid 2, van beschikking nr. 3052/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 1995 tot vaststelling van een procedure voor uitwisseling van informatie over nationale maatregelen waarbij wordt afgeweken van het beginsel van het vrije verkeer van goederen binnen de Gemeenschap⁽¹⁾;
2. de Portugese Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Voorzover het gebruik van uit andere lidstaten ingevoerde bouwmaterialen, waaronder buizen in polyethyleen, door artikel 17 van decreto-lei nr. 38/382 aan een homologatieprocedure wordt onderworpen, vormt deze Portugese wettelijke bepaling een door artikel 28 EG verboden maatregel van gelijke werking als een kwantitatieve invoerbepaling. De Portugese autoriteiten leggen niet uit waarom buizen in polyethyleen een gevaar vormen voor de gezondheid en het leven van personen, en voeren geen andere dwingende redenen aan.

De autoriteiten van de lidstaten zijn niet gerechtigd om nodeloos technische of scheikundige analyses of laboratoriumproeven aan te vragen wanneer deze analyses en proeven reeds in een andere lidstaat zijn verricht en de resultaten ervan ter beschikking staan van deze autoriteiten of hun op verzoek ter beschikking kunnen worden gesteld.

De Portugese autoriteiten dienen overeenkomstig de rechtspraak van het Hof van Justitie rekening te houden met attesten die zijn verstrekt door certificerende instanties van andere lidstaten die, hoewel zij niet zijn aangesloten bij de Europese Unie voor technische goedkeuring in de bouw, door de andere lidstaten bekwaam worden geacht om attesten voor de betrokken producten te verstrekken. De Portugese autoriteiten hebben dit in casu niet gedaan.

(¹) PB L 321 van 30 december 1995, blz. 1.

Verzoek van de Hoge Raad der Nederlanden, van 10 oktober 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen P. Charles, T.S. Charles-Tijmens en de Staatssecretaris van Financiën

(Zaak C-434/03)

(2003/C 304/22)

De Hoge Raad der Nederlanden heeft, bij vonnis van 10 oktober 2003, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 13 oktober 2003, in het geding tussen P. Charles, T.S. Charles-Tijmens en de Staatssecretaris van Financiën, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Is met de Zesde richtlijn(¹) - in het bijzonder artikel 17, leden 1, 2 en 6, alsmede artikel 6, lid 2 -verenigbaar een wettelijk stelsel als hiervóór in 3.4.1 beschreven, dat reeds voor de invoering van de Zesde richtlijn bestond en de volgende kenmerken heeft:

- uitgesloten is de mogelijkheid ervoor te kiezen een investeringsgoed of een daarmee gelijkgesteld goed of een gelijkgestelde dienst geheel tot het ondernemingsvermogen te laten behoren ingeval de verkrijger dat goed of die dienst zowel binnen zijn onderneming als daarbuiten (met name voor privé-doeleinden) gebruikt;
- tevens, daarmee verbonden, is uitgesloten de mogelijkheid om de ter zake van de aanschaf van dat goed of die dienst in rekening gebrachte belasting onmiddellijk en volledig in aftrek te brengen;
- niet is voorzien in een heffing van BTW als bedoeld in artikel 6, lid 2, letter a, van de Zesde richtlijn?

(¹) Zesde Richtlijn van de Raad, van 17 mei 1977, betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde; uniforme grondslag (77/388/CEE). (JO L 145, 13 juni 1977, p. 1).

Verzoek van het Hof van beroep te Antwerpen, van 7 oktober 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen 1. British American Tobacco International Limited, 2. N.V. Newman Shipping & Agency Company en de Belgische Staat — Ministerie van Financiën

(Zaak C-435/03)

(2003/C 304/23)

Het Hof van beroep te Antwerpen, van 7 oktober 2003, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 14 oktober 2003, in het geding tussen 1. British American Tobacco International Limited, 2. N.V. Newman Shipping & Agency Company en de Belgische Staat — Ministerie van Financiën, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Kan er een levering van goederen plaatsvinden in de zin van de Zesde BTW-richtlijn (¹), met als gevolg dat BTW kan geheven worden:
 - in afwezigheid van enige tegenwaarde of transactie onder bezwarende titel?
 - in afwezigheid van de overdracht van het recht om als eigenaar vrij over de goederen te beschikken?

- indien de goederen niet legaal op de markt kunnen gebracht worden omdat het over gestolen waren en/of smokkelwaar gaat?
2. Is het antwoord op de eerste vraag verschillend indien het gaat om accijnsproducten en meer in het bijzonder tabaksfabrikaten?
 3. Indien geen accijns wordt geheven op accijnsproducten, is het in dergelijk geval verenigbaar met de bepalingen van de Zesde BTW-richtlijn BTW te heffen?
 4. Mogen lidstaten de categorieën van aan BTW onderworpen handelingen aanvullen indien zij een notificatie in de zin van artikel 27, lid 2 of artikel 27, lid 5 van de Zesde BTW-richtlijn indienen om op nationaal vlak BTW te willen eisen ingeval van diefstal van accijnsproducten uit een belastingentrepot, of is artikel 2 van de Zesde BTW-richtlijn uitputtend?
 5. Ingeval van een notificatie in de zin van artikel 27, lid 5 van de Zesde BTW-richtlijn, die slechts betrekking heeft op de voorafbetaling van BTW door fiscale bandjes, is een lidstaat bevoegd de categorieën van aan BTW onderworpen handeling aan te vullen, bijvoorbeeld de betaling van BTW te eisen als accijnsproducten uit een belastingentrepot gestolen worden?

(¹) Zesde richtlijn van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde; uniforme grondslag (77/388/EEG). JO L 145, van 13 juni 1977, p. 1.

Beroep, op 17 oktober 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Republiek Oostenrijk

(Zaak C-437/03)

(2003/C 304/24)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 17 oktober 2003 beroep ingesteld tegen Republiek Oostenrijk door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door C. Schmidt, C. Tufvesson en A. Manville, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat de Republiek Oostenrijk, door Oostenrijkse „dentisten” in de §§ 6 en 4, lid 3, van het Dentistengesetz („dentistenwet”) de mogelijkheid te bieden, onder de titel „Zahnarzt” (tandarts) of „Zahnarzt (Dentist)” [tandarts (dentist)] hun werkzaamheden uit te oefenen en gebruik te maken van de uitzonderingsregeling van artikel 19b van richtlijn 78/686/EEG (¹), hoewel „dentisten” niet voldoen aan het minimumvereiste van artikel 1 van richtlijn 78/687/EEG (²) om onder de regelingen van richtlijn 78/686/EEG en 78/687/EEG te vallen, de krachtens de artikelen 1 en 19 b van richtlijn 78/686/EEG en artikel 1 van richtlijn 78/687/EEG op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
2. vast te stellen dat de Republiek Oostenrijk, door krachtens §§ 17 en 23 van het Ärztesgesetz de Oostenrijkse „Fachärzte für Zahn-, Mund- und Kieferheilkunde” (specialisten in de tand-, mond- en kaakheelkunde), in strijd met artikel 19b van richtlijn 78/686/EEG te blijven toestaan hun werkzaamheden onder de titel „Facharzt für Zahn-Mund- und Kieferheilkunde” uit te oefenen terwijl deze specialisten niet met tandartsen worden gelijkgesteld in die zin dat specialisten in de tand- mond- en kaakgeneeskunde bevoegd zijn, hun werkzaamheden uit te oefenen onder dezelfde voorwaarden als de houders van de in bijlage A („Zahnärzte”) bedoelde diploma’s, certificaten of andere titels, de krachtens de artikelen 1 en 19 b van richtlijn 78/686/EEG op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen.
3. de Republiek Oostenrijk te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

1. „Dentisten”

Volgens de Commissie wordt er in de Oostenrijkse regeling een nieuwe categorie van tandartsen gevormd die niet in de richtlijn voorkomt. Hoewel Oostenrijk erkent dat deze situatie in strijd is met het gemeenschapsrecht, handhaaft het deze en blijft het „dentisten” toestaan, onder de beroepstitel „Zahnarzt” of „Zahnarzt (Dentist)” hun werkzaamheden uit te oefenen, en staat het de Dentistenkammer (orde van „dentisten”) toe om de in artikel 19b van richtlijn 78/686/EEG bedoelde verklaring af te geven.

2. *Specialisten in de tand-, mond- en kaakheelkunde*

De Oostenrijkse regeling maakt een onderscheid tussen enerzijds „Ärzte” (artsen), waartoe de „Zahnarzt” behoort, en anderzijds „Fachärzte” (specialisten), waartoe de „Facharzt für

Zahn- Mund- und Kieferheilkunde" behoort. Personen uit ander lidstaten die onder richtlijn 78/686/EEG vallen, worden in Oostenrijk benadeeld omdat zij daar de titel van „Zahnarzt" moeten voeren, terwijl zij in rechtstreekse concurrentie met de „Fachärzte für Zahn- Mund- und Kieferheilkunde" staan. Bovendien moeten de onderdanen van andere lidstaten die in Oostenrijk verblijven, op een eenduidige titel kunnen vertrouwen; anders ontstaat er onzekerheid, die alle patiënten uit de Gemeenschap kan schaden. Aangezien de „Facharzt für Zahn- Mund- und Kieferheilkunde" op grond van de betwiste wet als „Facharzt" wordt beschouwd en de „Zahnarzt" als „Arzt", is het volgens de Commissie duidelijk dat de onder artikel 19b van richtlijn 78/686/EEG vallende specialist zijn werkzaamheden niet onder dezelfde voorwaarden uitoefent als de „Zahnarzt".

(1) Richtlijn van de Raad van 25 juli 1978 (PB L 233, 24.8.1978, blz. 1).

(2) Richtlijn van de Raad van 25 juli 1978 (PB L 233, 24.8.1978, blz. 10).

Beroep, op 15 oktober 2003 ingesteld door de Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen het Koninkrijk der Nederlanden

(Zaak C-441/03)

(2003/C 304/25)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 15 oktober 2003 beroep ingesteld tegen het Koninkrijk der Nederlanden door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door M. van Beek, als gemachtigde.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat het Koninkrijk der Nederlanden, door niet binnen de gestelde termijnen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking te doen treden om:
 - te voldoen aan de verplichtingen die voor het Koninkrijk der Nederlanden voortvloeien uit artikel 4, eerste en tweede lid, van de Richtlijn van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand (79/409/EEG) (1), of in elk geval de Commissie niet van deze bepalingen in kennis te stellen, en
 - te voldoen aan de verplichtingen die voor het Koninkrijk der Nederlanden voortvloeien uit artikel 6, eerste lid, in samenhang met de artikelen 2, tweede lid, en 1, onder a, e en i, alsmede de artikelen 6, tweede, derde en vierde lid, 7, 11, 14, eerste en tweede lid, en 15, van Richtlijn 92/43/EEC van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (2), of in elk geval de Commissie niet van deze bepalingen in kennis te stellen,

niet de ingevolge artikel 18, eerste lid, van Richtlijn 79/409/EEG vereiste maatregelen heeft genomen om aan de Richtlijn te voldoen, onderscheidenlijk niet de ingevolge artikel 23, eerste lid, van Richtlijn 92/43/EEG vereiste maatregelen heeft genomen om uiterlijk aan de Richtlijn te voldoen;

- vast te stellen dat artikel 13, vierde lid, van de Natuurbeschermingswet in strijd is met artikel 6, vierde lid, van Richtlijn 92/43/EEG;
- het Koninkrijk der Nederlanden ter veroordelen tot de kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

Hoewel de Commissie zich in beginsel kan verenigen met de maatregel die Nederland heeft voorgesteld om aan de door de Commissie in de ingebrekestelling geconstateerde tekortkomingen tegemoet te komen, moet de Commissie vaststellen dat Nederland op dit moment nog in gebreke is aangezien de voorgestelde maatregelen nog niet zijn vastgesteld of in werking getreden.

(1) JO L 103, van 25 april 1979, p. 1.

(2) JO L 206, van 22 juli 1992, p. 7.

Verzoek van de Hoge Raad der Nederlanden, van 17 oktober 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Götz Leffler en de vennootschap naar Duits recht Berlin Chemie AG

(Zaak C-443/03)

(2003/C 304/26)

De Hoge Raad der Nederlanden, heeft bij het vonnis van 17 oktober 2003, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 20 oktober 2003, in het geding tussen Götz Leffler en de vennootschap naar Duits recht Berlin Chemie AG, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Dient art. 8 lid 1 (1) van de Verordening aldus te worden uitgelegd dat in geval van weigering van de geadresseerde om het stuk in ontvangst te nemen op de grond dat niet aan het taalvoorschrift van genoemde bepaling is voldaan, de mogelijkheid voor de verzender bestaat om het verzuim te herstellen?

2. Indien het antwoord op vraag 1 ontkennend luidt: moet aan de weigering om het stuk in ontvangst te nemen het rechtsgevolg verbonden worden dat de betekening in het geheel geen werking heeft?
3. Indien het antwoord op vraag 1 bevestigend luidt:
 - a) Binnen welke termijn en op welke wijze dient de vertaling aan de geadresseerde ter kennis te worden gebracht? Gelden voor het toezenden van de vertaling de eisen die de Verordening stelt aan de betekening en kennisgeving van stukken of is de wijze van toezending vrij?
 - b) Is op de mogelijkheid om het verzuim te herstellen het nationale procesrecht van toepassing?

(¹) Verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad van 29 mei 2000 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken. JO L 160 van 30.6.2000, p. 37.

Verzoek van de High Court of Justice, (England & Wales), Chancery Division van 16 juli 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Marks & Spencer Plc en David Halsey (HM Inspector of Taxes)

(Zaak C-446/03)

(2003/C 304/27)

De High Court of Justice, (England & Wales), Chancery Division, heeft bij beschikking van 16 juli 2003, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 22 oktober 2003, in het geding tussen Marks & Spencer Plc en David Halsey (HM Inspector of Taxes), het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

1. Is er sprake van een beperking in de zin van artikel 43 EG juncto artikel 48 EG, wanneer:
 - voorschriften van een lidstaat, zoals de voorschriften van het Verenigd Koninkrijk inzake groepsaftrek, eraan in de weg staan dat een in het Verenigd Koninkrijk belastingplichtige moedermaatschappij verliezen die in andere lidstaten zijn geleden door aldaar belastingplichtige dochterondernemingen, in aftrek brengt op de in het Verenigd Koninkrijk belastbare winst, terwijl een dergelijke verrekening wel mogelijk zou zijn ingeval de verliezen waren geleden door in de staat van de moedermaatschappij gevestigde dochterondernemingen;

- de lidstaat van de moedermaatschappij:
 - een op zijn grondgebied gevestigde onderneming aan vennootschapsbelasting onderwerpt voor haar volledige winst, met inbegrip van de winst van filialen in andere lidstaten, waarbij uit hoofde van verdragen ter voorkoming van dubbele belasting de in een andere lidstaat geheven belasting kan worden verrekend en de door filialen geleden verliezen kunnen worden afgetrokken van de belastbare winst;
 - geen vennootschapsbelasting heft over niet-uitgekeerde winst van dochterondernemingen die in andere lidstaten zijn gevestigd;
 - vennootschapsbelasting heft over dividenduitkeringen aan de moedermaatschappij door in andere lidstaten gevestigde dochterondernemingen, maar niet over dividenduitkeringen aan de moedermaatschappij door in dezelfde staat als deze maatschappij gevestigde dochterondernemingen;
 - de moedermaatschappij toestaat, bronbelasting op dividenden en andere buitenlandse belastingen die zijn betaald over de winst op basis waarvan in andere lidstaten gevestigde dochterondernemingen dividenden hebben uitgekeerd, met de binnenlandse belasting te verrekenen;

Zo ja, is deze beperking gerechtvaardigd krachtens het gemeenschapsrecht?

2. (a) Maakt het voor het antwoord op de eerste vraag verschil, en zo ja, in hoeverre, dat, afhankelijk van de wettelijke regeling van de lidstaat van de dochteronderneming, het in bepaalde omstandigheden mogelijk is of kan zijn om sommige of alle door de dochteronderneming geleden verliezen te verrekenen met belastbare winsten in die staat?
- (b) Zo ja, is het dan van belang dat:
 - een in een andere lidstaat gevestigde dochteronderneming thans haar bedrijf heeft gestaakt en, ofschoon in die staat de mogelijkheid tot verliesverrekening onder bepaalde voorwaarden bestaat, niet is aangetoond dat die verrekening heeft plaatsgevonden;
 - een in een andere lidstaat gevestigde dochteronderneming aan een derde is verkocht en, ofschoon volgens de wettelijke regeling van die staat de verliezen onder bepaalde omstandigheden mogen worden verrekend door een derde koper, het niet zeker is of zij in de betrokken omstandigheden aldus zijn aangewend;

- de voorschriften op grond waarvan de lidstaat van de moedermaatschappij rekening houdt met de verliezen van in het Verenigd Koninkrijk gevestigde ondernemingen, van toepassing zijn ongeacht of de verliezen ook in een andere lidstaat worden verrekend?
- (c) Zou het enig verschil uitmaken indien werd aangetoond dat verliesverrekening heeft plaatsgevonden in de lidstaat waar de dochteronderneming is gevestigd, en zo ja, zou het relevant zijn dat nadien aftrek is verkregen door een andere groep ondernemingen, waaraan de dochteronderneming is verkocht?

Beroep, op 29 oktober 2003 (fax 24.10.2003) ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek

(Zaak C-455/03)

(2003/C 304/28)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 29 oktober 2003 (fax 24.10.2003) beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Franse Republiek, vertegenwoordigd door F. Alabrune, G. de Bergues en Ch. Lemaire als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Franse Republiek concludeert dat het den Hove behage:

- nietig te verklaren verordening (Euratom) nr. 1352/2003 van de Commissie van 25 juli 2003 tot wijziging van verordening (EG) nr. 1209/2000 tot vaststelling van de procedures voor het doen van de mededelingen die zijn voorgeschreven in artikel 41 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie ⁽¹⁾;
- de Commissie in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

1) Onbevoegdheid van de Commissie om de bestreden verordening vast te stellen: noch artikelen 41 tot en met 44 EGA, noch verordening (Euratom) nr. 2587/1999 van de Raad, waar de Commissie in de preambule van de bestreden verordening naar verwijst, kunnen als rechtsgrond dienen voor de vaststelling van deze verordening door de Commissie.

2) Schending van het EGA-Verdrag:

- Artikel 42 EGA: door de procedure toe te passen waarin de bestreden verordening voorziet, wijzigt de Commissie de facto de door deze bepaling van het EGA-Verdrag voorgeschreven termijn van drie maanden, welke alleen de Raad kon wijzigen.
- Artikel 43 EGA: door de bestreden verordening vast te stellen heeft de Commissie de bevoegdheden overschreden die deze bepaling haar toekent. Zij heeft immers, middels een rechtsinstrument met algemene strekking dat verbindend is in al zijn onderdelen en rechtstreeks toepasselijk is in elke lidstaat, een werkelijke gedetailleerde onderzoeksprocedure voor investeringsprojecten uitgewerkt, die een nagenoeg schorsende werking heeft.
- Artikel 44 EGA: overeenkomstig de bestreden verordening is de bekendmaking van de aan de Commissie meegedeelde investeringsprojecten verplicht en automatisch, terwijl dit volgens deze verdragsbepaling slechts facultatief is. Voorts preciseert de bestreden verordening niet dat deze bekendmaking slechts kan plaatsvinden nadat de betrokken lidstaten, personen en ondernemingen hiermee hebben ingestemd.

- Artikel 194, lid 1, eerste alinea, EGA: de Commissie heeft de geheimhoudingsplicht van artikel 194, lid 1, eerste alinea, EGA geschonden door aan derden inzage te verlenen in de door de betrokken personen en ondernemingen aangemelde investeringsprojecten, hoewel deze projecten vertrouwelijke informatie bevat die met name onder het zakengeheim van de betrokken personen en ondernemingen valt.

3) Schending van het rechtszekerheidsbeginsel: overeenkomstig de bestreden verordening wordt de betrokken personen of ondernemingen „aanbevolen” hun investeringsproject niet uit te voeren, voordat de Commissie haar aanbeveling inzake het project heeft gedaan of het wordt geacht met de doelstellingen en bepalingen van het EGA-Verdrag in overeenstemming te zijn. Daarnaast schendt de Commissie het vereiste van rechtszekerheid door te bepalen dat de Commissie bij inleiding van een gedetailleerde onderzoeksprocedure er „zoveel mogelijk” naar streeft binnen zes maanden een aanbeveling vast te stellen. De betrokken personen of ondernemingen weten dus niet binnen welke termijn de Commissie bij inleiding van een gedetailleerde onderzoeksprocedure haar aanbeveling zal doen.

⁽¹⁾ PB L 192 van 31.7.2003, blz. 15.

Beroep, op 31 oktober 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Ierland

(Zaak C-460/03)

(2003/C 304/29)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 31 oktober 2003 beroep ingesteld tegen Ierland door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door X. Lewis en M. Konstantinidis als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat Ierland, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn ter uitvoering van richtlijn 2000/53/EG van het Europees Parlement en de Raad van 18 september 2000 betreffende autowrakken⁽¹⁾, de verplichtingen niet is nagekomen die op hem rusten krachtens deze richtlijn, met name artikel 10, lid 1, daarvan, en krachtens het EG-Verdrag;
2. Ierland te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van de richtlijn is op 21 april 2002 verstreken.

⁽¹⁾ PB L 269 van 21.10.2000, blz. 34.

Doorhaling van zaak C-379/01⁽¹⁾

(2003/C 304/30)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 16 september 2003 de doorhaling in het register gelast van zaak C-379/01 (verzoek van het Bundesvergabeamt om een prejudiciële beslissing): Ortner GmbH en Allgemeine Unfallversicherungsanstalt.

⁽¹⁾ PB C 3 van 5.1.2002.

Doorhaling van zaak C-28/02⁽¹⁾

(2003/C 304/31)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 1 augustus 2003

de doorhaling in het register gelast van zaak C-28/02: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Spanje.

⁽¹⁾ PB C 68 van 16.3.2002.

Doorhaling van zaak C-162/02⁽¹⁾

(2003/C 304/32)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 14 augustus 2003 de doorhaling in het register gelast van zaak C-162/02: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland.

⁽¹⁾ PB C 156 van 29.6.2002.

Doorhaling van zaak C-231/02⁽¹⁾

(2003/C 304/33)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 18 september 2003 de doorhaling in het register gelast van zaak C-231/02 (verzoek van het Bundesvergabeamt om een prejudiciële beslissing): Neumayer Bauges m.b.H., en Abwasserverband Großraum Bruck an der Leitha.

⁽¹⁾ PB C 219 van 14.9.2002.

Doorhaling van zaak C-380/02⁽¹⁾

(2003/C 304/34)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 18 september 2003 de doorhaling in het register gelast van zaak C-380/02 (verzoek van de Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg om een prejudiciële beslissing): Fantom Gebäudereinigung GmbH en Stadt Dornbirn.

⁽¹⁾ PB C 7 van 11.1.2003.

Doorhaling van zaak C-75/03 ⁽¹⁾

(2003/C 304/35)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 10 september 2003 de doorhaling in het register gelast van zaak C-75/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Ierland.

⁽¹⁾ PB C 101 van 26.4.2003.

Doorhaling van zaak C-200/03 ⁽¹⁾

(2003/C 304/36)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 17 september 2003 de doorhaling in het register gelast van zaak C-200/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg.

⁽¹⁾ PB C 158 van 5.7.2003.

GERECHT VAN EERSTE AANLEG

Toevoeging van de rechters aan de kamers

(2003/C 304/37)

Tijdens zijn voltallige conferentie van 9 oktober 2003 heeft het Gerecht besloten, het tijdens de voltallige conferentie van 2 juli 2003 genomen besluit betreffende de samenstelling van de kamers (PB C 184 van 2.8.2003, blz. 32) aan te vullen als volgt:

Overeenkomstig artikel 10 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht wordt F. Dehousse, rechter, voor de periode van 9 oktober 2003 tot en met 31 augustus 2004 toegevoegd aan de Eerste kamer — uitgebreid, de Derde kamer en de Derde kamer — uitgebreid.

Aanwijzing van de rechter die de president van het Gerecht als rechter in kort geding vervangt

(2003/C 304/38)

Tijdens zijn voltallige conferentie van 9 oktober 2003 heeft het Gerecht besloten, het tijdens de voltallige conferentie van 2 juli 2003 genomen besluit betreffende de aanwijzing van de rechter die de president van het Gerecht als rechter in kort geding vervangt (PB C 184 van 2.8.2003, blz. 33), aan te vullen als volgt:

Overeenkomstig artikel 106 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht wordt V. Tiili, rechter, voor de periode van 9 oktober 2003 tot en met 31 augustus 2004 aangewezen om de president van het Gerecht als rechter in kort geding te vervangen bij gelijktijdige afwezigheid of verhindering van deze laatste en R. García-Valdecasas, rechter.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 30 september 2003

in zaak T-158/00: Arbeitsgemeinschaft der öffentlich-rechtlichen Rundfunkanstalten der Bundesrepublik Deutschland (ARD) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾

(„Mededinging — Concentraties — Ontvankelijkheid — Markten van betaaltelevisie en digitale interactieve televisiediensten — Ernstige twijfel over verenigbaarheid met gemeenschappelijke markt — Verbintenissen aangegaan tijdens eerste onderzoeksfase — Ontoereikendheid van verbintenissen”)

(2003/C 304/39)

(Procestaal: Duits)

In zaak T-158/00, Arbeitsgemeinschaft der öffentlich-rechtlichen Rundfunkanstalten der Bundesrepublik Deutschland (ARD), gevestigd te Keulen (Duitsland), vertegenwoordigd door P. Mailänder en A. Bartosch, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: P. Wiedner), ondersteund door Kirch Pay-TV GmbH & Co. KGaA, gevestigd te Unterföhring (Duitsland), vertegenwoordigd door K. Metzloff, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, British Sky Broadcasting Group plc (BSkyB), gevestigd te Isleworth (Verenigd Koninkrijk), vertegenwoordigd door S. Wisking en D. Livingston, solicitors, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, betreffende een verzoek tot nietigverklaring van beschikking SG (2000) D/102552 van de Commissie van 21 maart 2000 (zaak COMP/JV.37), waarbij de concentratie waarbij BSKyB de gezamenlijke zeggenschap over KirchPayTV heeft verworven, overeenkomstig artikel 6, lid 1, sub b, van verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad betreffende de controle op concentraties van ondernemingen verenigbaar met de gemeenschappelijke markt en met de overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte wordt verklaard, heeft het Gerecht (Derde kamer), samengesteld als volgt: M. Jaeger, kamerpresident, K. Lenaerts en J. Azizi, rechters; griffier: D. Christensen, hoofdadministrateur, op 30 september 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verwerpt het beroep.
- 2) Verstaat dat verzoekster haar eigen kosten en die van de Commissie en de interveniërende partijen KirchPayTV en BSKyB zal dragen.

(¹) PB C 247 van 26.08.2000.

- 3) Verwijst de Commissie in de kosten van de procedure die tot het arrest van het Gerecht van 16 mei 2002, Rounis/Commissie (T-17/01) heeft geleid.
- 4) Verstaat dat de Commissie in de onderhavige procedure haar eigen kosten alsmede een derde van de kosten van verzoeker zal dragen.

(¹) PB C 95, van 24 maart 2001.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 30 september 2003

in zaak T-17/01: Georgios Rounis tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(Ambtenaren — Artikel 17, lid 2, sub a en b, van bijlage VII bij Statuut — Overmaking van deel van bezoldiging in valuta van andere lidstaat dan land van zetel van instelling — Voorwaarden — Schade — Becijferde vorderingen)

(2003/C 304/40)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-17/01, Georgios Rounis, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Brussel (België), vertegenwoordigd door É. Boigelot, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: J. Currall en F. Clotuche-Duvieusart), betreffende een vordering tot vaststelling van het bedrag van de schadevergoeding waartoe de Commissie jegens verzoeker is veroordeeld naar aanleiding van de nietigverklaring door het Gerecht van het besluit van de Commissie van 24 februari 2000 waarbij voor verzoeker de overmaking van een deel van zijn inkomsten naar het Verenigd Koninkrijk werd beperkt tot 19 % van zijn netto maandbezoldiging, heeft het Gerecht (M. Vilaras, alleensprekend rechter); griffier: I. Natsinas, administrateur, op 30 september 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Veroordeelt de Commissie ertoe, verzoeker als schadevergoeding een bedrag van 17 394,64 GBP te betalen vermeerderd met vertragingsrente op de voet van 5,25 % per jaar tot op de dag van de betaling.
- 2) Verwerpt het beroep tot schadevergoeding voor het overige.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 30 september 2003

in zaak T-26/01: Fiocchi munizioni SpA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(„Artikelen 296 EG en 298 EG — Staatssteun aan producent van militaire goederen — Klacht — Beroep wegens nalaten — Niet-ontvankelijkheid”)

(2003/C 304/41)

(Procestaal: Italiaans)

In zaak T-26/01, Fiocchi munizioni SpA, gevestigd te Lecco (Italië), vertegenwoordigd door I. Van Bael, E. Raffaelli, F. Di Gianni en R. Antonini, advocaten, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: V. Di Bucci), ondersteund door Koninkrijk Spanje (gemachtigde: S. Ortiz Vaamonde), betreffende een verzoek om te doen vaststellen dat de Commissie onrechtmatig niet ten gronde uitspraak heeft gedaan op verzoeksters klacht tegen staatssteun die het Koninkrijk Spanje aan de onderneming Santa Barbara heeft verleend, heeft het Gerecht (Derde kamer — uitgebreid), samengesteld als volgt: K. Lenaerts, kamerpresident, P. Lindh, J. Azizi, J. D. Cooke en M. Jaeger, rechters; griffier: J. Palacio González, hoofdadministrateur, op 30 september 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verklaart het beroep niet-ontvankelijk.
- 2) Verwijst verzoekster in de kosten.

3) *Verstaat dat interveniënt zijn eigen kosten zal dragen.*

(¹) PB C 108 van 7.4.2001.

2) *Verstaat dat elk van partijen haar eigen kosten, daaronder begrepen die van de procedure in kort geding zal dragen.*

(¹) PB C 289 van 13.10.2001.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 30 september 2003

in zaak T-196/01: Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(„EOGFL — Intrekking van financiële bijstand — Artikel 24 van verordening (EEG) nr. 4253/88 — Beoordelingsfout — Evenredigheidsbeginsel — Redelijke termijn — Motivering”)

(2003/C 304/42)

(Procestaal: Grieks)

In zaak T-196/01, Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis, gevestigd te Thessaloniki (Griekenland), vertegenwoordigd door D. Nikopoulos, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: M. Condou-Durande), betreffende een verzoek tot nietigverklaring van beschikking C (2001) 1284 van de Commissie van 8 juni 2001 houdende intrekking van de bijstand die aan het Laboratorium voor bosgenetica en ter verbetering van de houtachtige plantensoorten van de Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (Aristoteles-Universiteit van Thessaloniki) is toegekend bij beschikking C (96) 2542 van de Commissie van 25 september 1996 betreffende de toekenning van steun uit het EOGFL, afdeling Oriëntatie, krachtens verordening (EEG) nr. 4256/88 van de Raad, in het kader van project nr. 93.EL.06.023, getiteld „Proefproject voor een spoediger herstel van de door brand getroffen bossen in Griekenland”, heeft het Gerecht (Derde kamer), samengesteld als volgt: K. Lenaerts, president, J. Azizi en M. Jaeger, rechters; griffier: I. Natsinas, administrateur, op 30 september 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) *Verklaart nietig beschikking C (2001) 1284 van de Commissie van 8 juni 2001 houdende intrekking van de bijstand die aan het Laboratorium voor bosgenetica en ter verbetering van de houtachtige plantensoorten van de Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (Aristoteles-Universiteit van Thessaloniki) is toegekend bij beschikking C (96) 2542 van de Commissie van 25 september 1996 betreffende de toekenning van steun uit het EOGFL, afdeling Oriëntatie, krachtens verordening (EEG) nr. 4256/88 van de Raad, in het kader van project nr. 93.EL.06.023, getiteld „Proefproject voor een spoediger herstel van de door brand getroffen bossen in Griekenland”.*

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 30 september 2003

in zaak T-203/01: Manufacture française des pneumatiques Michelin tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(„Artikel 82 EG — Kortingsystemen — Misbruik”)

(2003/C 304/43)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-203/01, Manufacture française des pneumatiques Michelin, gevestigd te Clermont-Ferrand (Frankrijk), vertegenwoordigd door J.-F. Bellis, M. Wellinger, D. Waelbroeck en M. Johnsson, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: R. Wainwright en A. Barav), ondersteund door Bandag Inc., gevestigd te Muscatine, Iowa (Verenigde Staten), vertegenwoordigd door H. Calvet en R. Saint-Esteben, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, betreffende een verzoek tot nietigverklaring van beschikking 2002/405/EG van de Commissie van 20 juli 2001 betreffende een procedure uit hoofde van artikel 82 van het EG-Verdrag (COMP/E-2/36.041/PO — Michelin) (PB 2002, L 143, blz. 1), heeft het Gerecht (Derde kamer), samengesteld als volgt: K. Lenaerts, kamerpresident, J. Azizi en M. Jaeger, rechters; griffier: J. Plingers, administrateur, op 30 september 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) *Verwerpt het beroep.*
 2) *Verwijst verzoekster in haar eigen kosten en in die van de Commissie.*
 3) *Verstaat dat Bandag Inc. haar eigen kosten zal dragen.*

(¹) PB C 331 van 24.11.2001.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG**van 14 oktober 2003**

in zaak T-292/01: Phillips-Van Heusen Corp. tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) ⁽¹⁾

(„Gemeenschapsmerk — Verordeningen (EG) nr. 40/94 en nr. 2868/95 — Oppositie — Verwarringsgevaar — Herziening van beslissing van kamer van beroep — Aanvraag tot inschrijving van woordmerk BASS als gemeenschapsmerk — Ouder woordmerk PASH”)

(2003/C 304/44)

(Procestaal: Engels)

In zaak T-292/01, Phillips-Van Heusen Corp., gevestigd te New York (Verenigde Staten van Amerika), vertegenwoordigd door F. Jacobacci, advocaat, tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (gemachtigden: E. Joly en S. Laitinen), ondersteund door: Pash Textilvertrieb und Einzelhandel GmbH, gevestigd te München (Duitsland), vertegenwoordigd door W. Städtler, advocaat, betreffende een beroep tegen de beslissing van de derde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 12 september 2001 in zaak R-740/2000-3, betreffende een oppositieprocedure tussen Pash Textilvertrieb und Einzelhandel GmbH en Phillips-Van Heusen Corporation, heeft het Gerecht (Tweede kamer), samengesteld als volgt: N. J. Forwood, kamerpresident, J. Pirrung en A. W. H. Meij, rechters; griffier: J. Palacio González, hoofdadministrateur, op 14 oktober 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Verstaat dat op het beroep niet hoeft te worden beslist voorzover het is gericht tegen de afwijzing van de merkaanvraag in de bestreden beslissing voor andere categorieën waren dan „kledingstukken”.*
- 2) *Herziet de beslissing van de derde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 12 september 2001 (zaak R-740/2000-3), zoals gerectificeerd bij beslissing van 18 februari 2002, aldus dat het door interveniënte bij het Bureau ingestelde beroep wordt verworpen.*
- 3) *Verstaat dat niet behoeft te worden beslist op het verzoek om de oppositie tegen de inschrijving van het aangevraagde merk voor de waren van klasse 25 definitief en in haar geheel te verworpen.*

4) *Verwijst het Bureau in zijn eigen kosten en in een derde van verzoeksters kosten.*

5) *Verstaat dat interveniënte, naast haar eigen kosten, twee derden van verzoeksters kosten zal dragen.*

⁽¹⁾ PB C 44 van 16.2.2002.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG**van 15 oktober 2003**

in zaak T-295/01: Nordmilch eG tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) ⁽¹⁾

(„Gemeenschapsmerk — Verordening (EG) nr. 40/94 — Woord OLDENBURGER — Absolute weigeringsgrond — Beschrijvend karakter — Plaats van herkomst — Artikel 7, lid 1, sub c, en lid 2 — Beperking van verleend recht — Artikel 12, sub b — Verklaring over omvang van bescherming — Artikel 38, lid 2”)

(2003/C 304/45)

(Procestaal: Duits)

In zaak T-295/01, Nordmilch eG, gevestigd te Zeven (Duitsland), vertegenwoordigd door C. Spintig, advocaat, tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (gemachtigden: A. von Mühlendahl en G. Schneider), betreffende een beroep tegen de beslissing van de derde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 19 september 2001 (zaak R 826/2000-3) inzake de inschrijving van het woord OLDENBURGER als gemeenschapsmerk, heeft het Gerecht (Vierde kamer), samengesteld als volgt: V. Tiili, kamerpresident, P. Mengozzi en M. Vilaras, rechters; griffier: D. Christensen, administrateur, op 15 oktober 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Verwerpt het beroep.*
- 2) *Verwijst verzoekster in de kosten.*

⁽¹⁾ PB C 44 van 16.2.2002.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG**van 23 september 2003**

in zaak T-308/01: Henkel KGaA tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) ⁽¹⁾

(„Gemeenschapsmerk — Verordeningen (EG) nr. 40/94 en (EG) nr. 2868/95 — Oppositieprocedure — Normaal gebruik van ouder merk — Omvang van onderzoek door kamer van beroep — Beoordeling van in procedure voor oppositieafdeling overgelegde bewijzen”)

(2003/C 304/46)

(Procestaal: Engels)

In zaak T-308/01, Henkel KGaA, gevestigd te Düsseldorf (Duitsland), vertegenwoordigd door C. Osterrieth, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (gemachtigde: O. Waelbroeck), andere partij bij de procedure voor de kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen): LHS (UK) Ltd, gevestigd te Cheadle Hulme (Verenigd Koninkrijk), betreffende een beroep tegen de beslissing van de derde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 12 september 2001 (zaak R 738/2000-3), betreffende een oppositieprocedure tussen Henkel KGaA en LHS (UK) Ltd, heeft het Gerecht (Tweede kamer), samengesteld als volgt: N. J. Forwood, kamerpresident, J. Pirrung en A. W. H. Meij, rechters; griffier: D. Christensen, administrateur, op 23 september 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Vernietigt de beslissing van de derde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 12 september 2001 (zaak R 738/2000-3).
- 2) Verwijst het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 68 van 16.3.2002.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG**van 14 oktober 2003**

in zaak T-174/02: Micole Wieme tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾

(Ambtenaren — Kennisgeving van vacature — Beoordeling verdiensten van kandidaten — Kennelijke beoordelingsfout — Misbruik van bevoegdheid)

(2003/C 304/47)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-174/02, Micole Wieme, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door É. Boigelot, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: J. Currall, H. Tserepa-Lacombe en D. Waelbroeck), betreffende een verzoek tot nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 13 juli 2001 tot verwerping van verzoeksters sollicitatie voor de post van hoofd van de afdeling „Juridische zaken en handhaving van de communautaire bepalingen” van het directoraat „Algemene zaken” van het directoraat-generaal „Belastingen en douane-unie”, heeft het Gerecht (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: R. García-Valdecasas, president, P. Lindh en J. D. Cooke, rechters; griffier: H. Jung, op 14 oktober 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Iedere partij zal haar eigen kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 180 van 27.7.2002.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG**van 18 september 2003**

in zaak T-241/02: Daniel Callebaut tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾

(Ambtenaren — Artikel 45 van het Statuut — Bevordering — Vergelijking van verdiensten)

(2003/C 304/48)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-241/02, Daniel Callebaut, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, woonachtig te Mondorf-les-Bains (Luxemburg), vertegenwoordigd door

A. Coolen, J.-N. Louis en É. Marchal, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: C. Berardis-Kayser en F. Clotuche-Duvieusart), betreffende een beroep strekkende tot nietigverklaring van het besluit van de Commissie om verzoeker niet te plaatsen op de lijst van ambtenaren die voor de beoordelingsronde 2001 het meest in aanmerking komen voor bevordering naar de rang B 2, alsmede van het besluit om hem niet te bevorderen, heeft het Gerecht (Derde kamer), samengesteld als volgt: K. Lenaerts, kamerpresident, J. Azizi en M. Jaeger, rechters; griffier: B. Pastor, adjunct-griffier, op 18 september 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Verwerpt het beroep.*
- 2) *Verstaat dat elk der partijen haar eigen kosten zal dragen.*

(¹) PB C 247 van 12.10.2002.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 30 september 2003

T-346/02 en T-347/02: Cableuropa SA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(„Mededinging — Controle op concentraties van ondernemingen — Verordening (EEG) nr. 4064/89 — Beschikking tot verwijzing naar nationale instanties — Begrip „afzonderlijke markt”“)

(2003/C 304/49)

(Procestaal: Spaans)

In de gevoegde zaken T-346/02 en T-347/02, Cableuropa SA, gevestigd te Madrid (Spanje), Región de Murcia de Cable SA, gevestigd te Murcia (Spanje), Valencia de Cable SA, gevestigd te Madrid, Mediterránea Sur Sistemas de Cable SA, gevestigd te Alicante (Spanje), Mediterránea Norte Sistemas de Cable SA, gevestigd te Castellón (Spanje), vertegenwoordigd door L. Castresana Sánchez en G. Samaniego Bordiu, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, verzoeksters in zaak T-346/02, Aunacable SA, gevestigd te Madrid, vertegenwoordigd door A. Creus Carreras en N. Lacalle Mangas, abogados, Sociedad Operadora de Telecomunicaciones de Castilla y León (Retecal) SA, gevestigd te Boecilli (Spanje), Euskaltel SA, gevestigd te Zamudio-Bizkaia (Spanje), Telecable de Avilés SA, gevestigd te Avilés (Spanje), Telecable de Oviedo SA, gevestigd te Oviedo (Spanje), Telecable de Gijón SA, gevestigd te Gijón (Spanje), R Cable y Telecomunicaciones Galicia SA, gevestigd te La Coruña (Spanje), Tenaria SA, gevestigd te Cordovilla (Spanje), vertegenwoordigd door J. Jiménez Laiglesia, abogado, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemach-

tigde: F. Castillo de la Torre), ondersteund door Koninkrijk Spanje (gemachtigde: L. Fraguas Gadea), Sogecable SA, gevestigd te Madrid, vertegenwoordigd door S. Martínez Lage en H. Brokelmann, abogados, DTS Distribuidora de Televisión Digital SA (Vía Digital), gevestigd te Madrid, en Telefónica de Contenidos SAU, gevestigd te Madrid, vertegenwoordigd door M. Merola en S. Moreno Sanchez, abogados, betreffende een beroep tot nietigverklaring van de beschikking van de Commissie van 14 augustus 2002 waarbij het onderzoek van de concentratie strekkende tot integratie van DTS Distribuidora de Televisión Digital SA (Vía Digital) en Sogecable SA, overeenkomstig artikel 9 van verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad van 21 december 1989 betreffende de controle op concentraties van ondernemingen wordt verwezen naar de Spaanse mededingingsautoriteiten (zaak nr. COMP/M.2845 — Sogecable/Canalsatélite Digital/Vía Digital), (Derde kamer), samengesteld als volgt: K. Lenaerts, kamerpresident, J. Azizi en M. Jaeger, rechters; griffier: J. Palacio González, hoofdadministrateur, op 30 september 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Voegt de zaken T-346/02 en T-347/02 voor het arrest.*
- 2) *Verwerpt de beroepen.*
- 3) *Verwijst verzoeksters in hun eigen kosten, alsmede hoofdelijk in de kosten van de Commissie, Sogecable, Vía Digital en Telefónica de Contenidos.*
- 4) *Verstaat dat het Koninkrijk Spanje zijn eigen kosten zal dragen.*

(¹) PB C 19 van 24.1.2003.

BESCHIKKING VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 17 september 2003

in zaak T-310/97: Nederlandse Antillen tegen Raad van de Europese Unie (¹)

(Associatie van landen en gebieden overzee — Besluit 97/803/EG — Beroep tot nietigverklaring — Niet-ontvankelijkheid)

(2003/C 304/50)

(Procestaal: Engels)

In zaak T-310/97, Nederlandse Antillen, vertegenwoordigd door P. V. F. Bos en M. Slotboom, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Raad van de Europese Unie (gemachtigden: J. Huber en G. Houttuin), ondersteund

door Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: T. van Rijn en X. Lewis), Koninkrijk Spanje (gemachtigde: N. Díaz Abad) en Franse Republiek (gemachtigden: K. Rispal-Bellanger en C. Chavance), betreffende een beroep tot nietigverklaring van besluit 97/803/EG van de Raad van 24 november 1997 tot tussentijdse herziening van besluit 91/482/EEG betreffende de associatie van de landen en gebieden overzee met de Europese Gemeenschap (PB L 329, blz. 50), heeft het Gerecht (Derde kamer), samengesteld als volgt: K. Lenaerts, kamerpresident, en J. Azizi en M. Jaeger, rechters; griffier: H. Jung, op 17 september 2003 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.*
- 2) *Verzoeker zal zijn eigen kosten, alsmede de kosten van de Raad dragen, met inbegrip van de kosten betreffende de procedure in kort geding.*
- 3) *Interveniënten dragen hun eigen kosten.*

(¹) PB C 55 van 20.2.1998.

BESCHIKKING VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 17 september 2003

in zaak T-36/98: Aruba tegen Raad van de Europese Unie (¹)

(„Associatie van landen en gebieden overzee — Besluit 97/803/EG — Beroep tot nietigverklaring — Niet-ontvankelijkheid”)

(2003/C 304/51)

(Procestaal: Engels)

In zaak T-36/98, Aruba, vertegenwoordigd door P. V. F. Bos en M. Slotboom, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Raad van de Europese Unie (gemachtigden: J. Huber en G. Houttuin), ondersteund door Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: T. van Rijn en X. Lewis), en Koninkrijk Spanje (gemachtigde: N. Díaz Abad), betreffende een beroep tot nietigverklaring van besluit 97/803/EG van de Raad van 24 november 1997 tot tussentijdse herziening van besluit 91/482/EEG betreffende de associatie van de landen en gebieden overzee met de Europese Gemeenschap (PB L 329, blz. 50), heeft het Gerecht (Derde kamer), samengesteld als volgt: K. Lenaerts, kamerpresident, en J. Azizi en M. Jaeger, rechters; griffier: H. Jung, op 17 september 2003 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.*
- 2) *Verzoeker zal zijn eigen kosten, alsmede de kosten van de Raad dragen.*
- 3) *Interveniënten dragen hun eigen kosten.*

(¹) PB C 137 van 2.5.1998.

BESCHIKKING VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 17 september 2003

in zaak T-54/98: Aruba tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(„Associatie van landen en gebieden overzee — Invoer in Gemeenschap van suiker van oorsprong uit Aruba — Verordening (EG) nr. 2553/97 — Beroep tot nietigverklaring — Niet-ontvankelijkheid”)

(2003/C 304/52)

(Procestaal: Nederlands)

In zaak T-54/98, Aruba, vertegenwoordigd door P. Bos en M. Slotboom, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: T. van Rijn) ondersteund door Raad van de Europese Unie (gemachtigden: J. Huber en G. Houttuin), en Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (gemachtigde: R. Magrill), betreffende een verzoek tot nietigverklaring van verordening (EG) nr. 2553/97 van de Commissie van 17 december 1997 betreffende de afgifte van invoercertificaten voor bepaalde producten van de GN-codes 1701, 1702, 1703 en 1704 met ACS/LGO-oorsprongscumulatie (PB L 349, blz. 26), heeft het Gerecht (Derde kamer), samengesteld als volgt: K. Lenaerts, kamerpresident, J. Azizi en M. Jaeger, rechters; griffier: H. Jung, op 17 september 2003 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.*
- 2) *Verzoeker zal zijn eigen kosten dragen alsmede die van de Commissie.*

3) *Interveniënten zullen hun eigen kosten dragen.*

(¹) PB C 166 van 30.5.1998.

**BESCHIKKING VAN HET GERECHT
VAN EERSTE AANLEG**

van 29 september 2003

**in zaak T-183/01: Alza Corporation tegen Bureau voor
harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekenin-
gen en modellen) (BHIM) (¹)**

**(Gemeenschapsmerk — Oppositie — Minnelijke regeling —
Afdoening zonder beslissing)**

(2003/C 304/53)

(Procestaal: Engels)

In zaak T-183/01, Alza Corporation, gevestigd te Mountain View, Californië (Verenigde Staten), vertegenwoordigd door M. Edenborough, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (gemachtigde: S. Laitinen); interveniënt voor het Gerecht: Hexal AG, gevestigd te Holzkirchen (Duitsland), vertegenwoordigd door A. Spranger, advocaat, betreffende een beroep tegen de beslissing van de tweede kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 23 mei 2001 (zaak R 321/1999-2) in een oppositieprocedure tussen Alza Corporation en Hexal AG, heeft het Gerecht (Vierde kamer), samengesteld als volgt: V. Tiili, kamerpresident, P. Mengozzi en M. Vilaras, rechters; griffier: H. Jung, op 29 september 2003 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Op het onderhavige beroep behoeft niet meer te worden beslist.*
- 2) *Verzoekster zal haar eigen kosten alsmede de kosten van verweerder dragen.*
- 3) *Interveniënte zal haar eigen kosten dragen.*

(¹) PB C 317 van 10.11.2001.

**BESCHIKKING VAN HET GERECHT
VAN EERSTE AANLEG**

van 30 september 2003

**in zaak T-182/02: Uni-Pharma Kléon Tsetis Pharmakeutika
Ergastiria Anonimos Viomihaniki kai Emboriki Eteria
(Uni-Pharma ABEE) tegen Bureau voor harmonisatie bin-
nen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)
(BHIM) (¹)**

**(Gemeenschapsmerk — Oppositie — Minnelijke regeling —
Afdoening zonder beslissing)**

(2003/C 304/54)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-182/02, Uni-Pharma Kléon Tsetis Pharmakeutika Ergastiria Anonimos Viomihaniki kai Emboriki Eteria (Uni-Pharma ABEE), gevestigd te Kato Kifissia, Attiki (Griekenland), vertegenwoordigd door M. Bra en E. Gioti-Manthou, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (gemachtigden: O. Montalto, E. Joly en O. Waelbroeck); interveniënt voor het Gerecht: BIOFARMA S.A., gevestigd te Neuilly-sur-Seine (Frankrijk), vertegenwoordigd door V. Gil Vega en A. Ruiz López, advocaten, betreffende een beroep tegen de beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 27 februari 2002 (zaak R 725/2000-4) in een oppositieprocedure tussen Uni-Pharma Kléon Tsetis Pharmakeutika Ergastiria Anonimos Viomihaniki kai Emboriki Eteria (Uni-Pharma ABEE) en BIOFARMA S.A., heeft het Gerecht (Vierde kamer), samengesteld als volgt: V. Tiili, kamerpresident, P. Mengozzi en M. Vilaras, rechters; griffier: H. Jung, op 30 september 2003 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Op het onderhavige beroep behoeft niet meer te worden beslist.*
- 2) *Verzoekster zal haar eigen kosten alsmede de kosten van het BHIM dragen.*
- 3) *Interveniënte zal haar eigen kosten dragen.*

(¹) PB C 202 van 24.8.2002.

**BESCHIKKING VAN HET GERECHT
VAN EERSTE AANLEG**

van 29 september 2003

in zaak T-354/02: Bristol-Meyers Squibb International Corporation tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾

(Beroep tot nietigverklaring — Intrekking van bestreden handeling — Afdoening zonder beslissing)

(2003/C 304/55)

(Procestaal: Engels)

In zaak T-354/02, Bristol-Meyers Squibb International Corporation, gevestigd te Brussel (België), vertegenwoordigd door D. Anderson, QC, K. Bacon, barrister, en M. I. Dodds-Smith, solicitor, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: X. Lewis en H. C. Støvlback), betreffende een verzoek tot nietigverklaring van besluit C (2002) 3370 van de Commissie van 9 september 2002 inzake de vergunning om voor menselijk gebruik bestemde geneesmiddelen in de handel te brengen die de stof „Captopril” bevatten, heeft het Gerecht (Vierde kamer), samengesteld als volgt: V. Tiili, president, en P. Mengozzi en M. Vilaras, rechters; griffier: H. Jung, op 29 september 2003 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Op het onderhavige beroep behoeft niet meer te worden beslist.*
- 2) *De Commissie zal haar eigen kosten alsmede verzoeksters kosten dragen.*

⁽¹⁾ PB C 44 van 22.2.2003.

Beroep, op 15 september 2003 ingesteld door Volkswagen AG tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak T-317/03)

(2003/C 304/56)

(Procestaal: te bepalen overeenkomstig artikel 131, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering — Taal van het verzoekschrift: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 15 september 2003 beroep tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) ingesteld door Volkswagen AG, te Wolfsburg (Duitsland), vertegenwoordigd door S. Risthaus, advocaat. Andere partij voor de kamer van beroep: Nacional Motor S.A., te Martorelles (Spanje).

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 17 juni 2003 (zaak R 610/2001-4) te vernietigen;
- verweerder te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk:	verzoekster
Betrokken gemeenschapsmerk:	woordmerk „VARIANT” voor waren en diensten van de klassen 7, 12 en 37 (onder meer motoren, alsmede hun onderdelen, vervoermiddelen en reparatie) — aanvraagnr. 861112
Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure:	Nacional Motor S.A.
Oppositiemerk of -teken:	Spaanse woordmerken „DERBI-VARIANT”, „DERBI VARIANT” en „VARIANTDERBI” voor waren van klasse 12 (onder meer voermiddelen)
Beslissing van de oppositieafdeling:	afwijzing van de oppositie
Beslissing van de kamer van beroep:	vernietiging van de beslissing van de oppositieafdeling en afwijzing van de aanvraag
Middelen:	<ul style="list-style-type: none"> — schending van artikel 74, lid 1, van verordening (EG) nr. 40/94; — onjuiste toepassing van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94.

Beroep, op 15 september 2003 ingesteld door ATOMIC Austria GmbH tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak T-318/03)

(2003/C 304/57)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 15 september 2003 beroep ingesteld tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) door ATOMIC Austria GmbH, te Altenmarkt (Oostenrijk), vertegenwoordigd door G. Kucsko. Andere partij voor de kamer van beroep: Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil S.A., Alicante (Spanje).

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beslissing van de tweede kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 9 juli 2003 betreffende oppositieprocedure B 442 873 te vernietigen;
- het Bureau te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil S.A.

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „ATOMIC BLITZ” voor waren van klasse 28 (onder meer spellen, speelgoederen; gymnastiek- en sportartikelen voor zover niet begrepen in andere klassen)

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: verzoekster

Oppositiemerk of -teken: Oostenrijkse woordmerken „ATOMIC” onder meer voor waren van klasse 28 (onder meer speelgoederen; gymnastiek- en sportartikelen)

Beslissing oppositieafdeling: afwijzing van de oppositie

Beslissing kamer van beroep:

verwerping van verzoeksters beroep

Middelen:

- Schending van het recht doordat de kamer van beroep niet heeft gelaakt dat de oppositieafdeling het volledig geleverde bewijs niet in aanmerking heeft genomen;
- subsidiair: ten onrechte heeft de kamer geen vormfout gezien in het feit dat de oppositieafdeling in strijd met regel 20, lid 2 van verordening (EG) nr. 2868/95 heeft verzuimd om verzoekster op de ontbrekende stukken te attenderen;
- subsidiair: ten onrechte heeft de kamer geen schending van het vertrouwensbeginsel gezien in het feit dat de oppositieafdeling heeft verzuimd om naar de gewijzigde beslissingspraktijk te verwijzen.

Beroep, op 3 oktober 2003 ingesteld door El Corte Inglés S.A. tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak T-342/03)

(2003/C 304/58)

(Procestaal: Spaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 3 oktober 2003 beroep tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) ingesteld door El Corte Inglés S.A., gevestigd te Madrid, vertegenwoordigd door J.-L. Rivas Zurdo en E. López Leiva, advocaten.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 9 juli 2003 in zaak R 0576/2002-1 te vernietigen;
- de inschrijving van het gemeenschapsmerk nr. 488.940 DAVID LLOYD voor klasse 25 te weigeren, en
- verweerder, en in voorkomend geval interveniënte, te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten zijn dezelfde als de in zaak T-341/03 (El Corte Inglés) reeds aangevoerde.

Het betrokken gemeenschapsmerk is het woordmerk „DAVID LLOYD” (aanvraagnr. 488.940 voor waren van de klassen 3, 5, 25, 28, 36, 41 en 42). De aanvrager van het gemeenschapsmerk, de oppositiemerken in de oppositieprocedure en de houder daarvan, alsmede de zin van de beslissingen van de oppositieafdeling en de kamer van beroep zijn identiek aan die in bovengenoemde zaak.

Beroep, op 2 oktober 2003 ingesteld door SAIWA spa tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak T-344/03)

(2003/C 304/59)

(Procestaal: Italiaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 2 oktober 2003 beroep tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) ingesteld door SAIWA spa, vertegenwoordigd door G. Sena, P. Tarchini, J-P. Karsenty en M. Karsenty-Ricard, advocaten. Andere partij voor de kamer van beroep: Barilla Alimentare spa.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 18 juli 2003 in zaak R 480/2002-4 te vernietigen, inschrijvingsaanvraag nr. 289405 van Barilla af te wijzen en haar volledig te verwijzen in de kosten;

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: Barilla Alimentare spa

Betrokken gemeenschapsmerk: beeldmerk van het teken met het opschrift „SELEZIONE ORO” en „BARILLA” — aanvraagnr. 289.405 voor waren van klasse 30 (deegwaren, meel en producten op basis van granen, brood, banketbakkers — en suikerbakkerswaren; gist en rijsmiddelen; kruidensausen)

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: verzoekster

Oppositiemerk of -teken: woordmerken „ORO” (Italiaans merk nr. 307376 en internationaal merk nr. 435773) en „ORO SAIWA” (Italiaans merk nr. 332.864), voor waren van klasse 30

Beslissing van de oppositieafdeling: afwijzing van de oppositie

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Middelen: onjuiste toepassing van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94 (gevaar van verwarring).

Beroep, op 30 oktober 2003 ingesteld door Frischpack GmbH & Co KG tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak T-360/03)

(2003/C 304/60)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 30 oktober 2003 beroep tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) ingesteld door Frischpack GmbH & Co KG, te Mailling (Duitsland), vertegenwoordigd door P. Bornemann, advocaat.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beslissing in beroepsprocedure R 236/2003-2 te veranderen en gedeeltelijk te vernietigen, te weten voor de waren „schijfjes kaas in grote verpakkingen, niet bestemd voor de eindverbruiker”;
- verweerder te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Betrokken gemeenschapsmerk: driedimensionaal merk in de vorm van een kaasdoosje — aanvraagnr. 2 631 745

Waren of diensten: waren van klasse 29 (levensmiddelen in de vorm van schijfjes, in het bijzonder schijfjes kaas)

Voor de kamer van beroep bestreden beslissing: weigering tot inschrijving door de onderzoeker

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

- Middelen:
- schending van artikel 7, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94;
 - er kan niet worden ontkend dat het merk het voor inschrijving vereiste onderscheidend vermogen heeft;
 - er bestaat geen vrijhoudingsbehoefte.

Beroep, op 31 oktober 2003 ingesteld door Antonio Milano tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-362/03)

(2003/C 304/61)

(Procestaal: Italiaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 31 oktober 2003 beroep ingesteld tegen

Commissie van de Europese Gemeenschappen door Antonio Milano, vertegenwoordigd door S. Scarano, advocaat.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het op 31 maart 2003 bij brief van 24 maart 2003 aan verzoeker meegedeelde besluit van de Europese Commissie — Bureau voor Personeelsselectie van de Europese Gemeenschappen — waarbij de jury op het verzoek van de heer Milano om een nieuw onderzoek heeft beslist om zijn sollicitatie niet in aanmerking te nemen, alsook het besluit van de Commissie van 10 februari 2003 waarbij de jury heeft beslist om verzoeker niet tot de mondelinge proef van vergelijkend onderzoek COM/A/4/02 voor administrateurs toe te laten, en het besluit van het TABG van 17 juli 2003, waarbij de op 24 april 2003 bij DG ADMIN onder nummer R/187/03 ingeschreven klacht van verzoeker in de zin van artikel 90, lid 2, van het Statuut is afgewezen;
- verweester te veroordelen tot integrale vergoeding van de geleden materiële en morele schade;
- verweester in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Het onderhavige beroep is gericht tegen het besluit van de jury van vergelijkend onderzoek COM/A/4/02 voor administrateurs, georganiseerd op basis van stukken en een mondelinge proef, met het oog op de vorming van een wervingsreserve voor de post van hoofd van de vertegenwoordiging te Rome, rang A3, waarbij is beslist om verzoeker niet tot de mondelinge proef van dit vergelijkend onderzoek toe te laten.

Verzoeker komt in het bijzonder op tegen de motivering dat hij geen grondige kennis zou hebben van de communautaire instellingen, programma's en beleidsdomeinen.

Tot staving van zijn beroep stelt verzoeker dat deze motivering onjuist, ontoereikend, onlogisch en niet passend is.

Beroep, op 22 oktober 2003 ingesteld door Regione Siciliana tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-363/03)

(2003/C 304/62)

(Procestaal: Italiaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 22 oktober 2003 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Regione Siciliana, vertegenwoordigd door A. Cingolo, avvocato dello Stato.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- beschikking nr. C(2003) 2890 def. van de Commissie van 13 augustus 2003 alsmede debetnota nr. 3240504102 van 26 september 2003 van de Commissie voor de terugvordering van een bedrag van 7 704 723,00 euro nietig te verklaren; de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Regione Siciliana heeft bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen beroep ingesteld tegen beschikking nr. C(2003) 2890 def. van de Commissie van 13 augustus 2003 betreffende de intrekking van de bijstand van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) voor een investering in infrastructuur, het zogenoemde Grande Progetto Porto Empedocle, die onder het communautaire bestek voor de structurele bijstandsverlening van de Gemeenschap in Italië in de onder doelstelling 1 vallende regio's is verleend aan Regione Siciliana voor de periode 89/93. Voorts heeft zij beroep ingesteld tegen de debetnota van de Commissie van 26 september 2003 voor de terugvordering van een bedrag van 7 704 723,00 euro.

Voor deze infrastructuur is medefinanciering van de Europese Unie verleend door het EFRO op basis van beschikking nr. C(90) 2363 025 van de Commissie van 14 december 1990.

Tot staving van haar beroep voert Regione Siciliana de volgende middelen aan:

- A) Schending van de artikelen 54, lid 1, en 52, lid 1, van verordening (EG) nr. 1260/1999⁽¹⁾ van de Raad van 21 juni 1999 en onjuiste toepassing van artikel 24 van verordening (EEG) nr. 4253/1988⁽²⁾ van 19 december 1988, voorzover het besluit tot intrekking van de bijstand is gebaseerd op een bepaling die per 1 januari 2000 is ingetrokken.
- B) Schending van artikel 24 van verordening (EEG) nr. 4253/88 alsmede misbruik van bevoegdheid wegens gebrekkige en onsamenvangende motivering, voorzover in voornoemd artikel 24 niet uitdrukkelijk is voorzien in de mogelijkheid om de bijstand volledig in te trekken.
- C) Schending van artikel 24 van verordening (EEG) nr. 4253/88 en misbruik van bevoegdheid wegens gebrekkige motivering en niet-inaanmerkingneming van doorslaggevende feiten en gegevens, voorzover uit de bestreden beschikking niet blijkt om welke redenen de Commissie heeft gekozen voor intrekking en niet voor vermindering van de desbetreffende bijstand, alhoewel de door de begunstigde verstrekte informatie getuigt van het blijvende nut van de reeds verrichte werkzaamheden en de nakende beëindiging van het volledige Grande Progetto Porto Empedocle.
- D) Schending van artikel 24, lid 1, van verordening (EEG) nr. 4253/88 en misbruik van bevoegdheid wegens gebrekkige motivering en gebrekkige instructie, aangezien de Commissie niet heeft gepreciseerd om welke redenen zij de opmerkingen van Regione Siciliana ontoereikend heeft geacht.
- E) Schending van artikel 24, lid 3, van verordening (EEG) nr. 4253/88, omdat de debetnota van de Commissie geen betrekking heeft op bedragen die het voorwerp zijn van een terugvordering wegens onverschuldigde betaling, zoals juist wordt vereist in het genoemde artikel 24, lid 3.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1260/1999 van de Raad van 21 juni 1999 houdende algemene bepalingen inzake de Structuurfondsen (PB L 161, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EEG) nr. 4253/88 van de Raad van 19 december 1988 tot vaststelling van toepassingsbepalingen van verordening (EEG) nr. 2052/88 met betrekking tot de coördinatie van de bijstandsverlening uit de onderscheiden Structuurfondsen enerzijds en van die bijstandsverlening met die van de Europese Investeringsbank en de andere bestaande financieringsinstrumenten anderzijds (PB L 374, blz. 1).

III

(Bekendmakingen)

(2003/C 304/63)

Laatste publicatie van het Hof van Justitie in het *Publicatieblad van de Europese Unie*

PB C 289 van 29.11.2003

Historisch overzicht van de vroegere publicaties

PB C 275 van 15.11.2003

PB C 264 van 1.11.2003

PB C 251 van 18.10.2003

PB C 239 van 4.10.2003

PB C 226 van 20.9.2003

PB C 213 van 6.9.2003

Deze teksten zijn beschikbaar in:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
